

ARmixxx

30

zšarménská

zima 2025/26

Zima 2025/26 v tomto čísle:

Úvodem

3-4

Škola se ladí do předvánočního rytmu a pozvolna se chystá na druhé pololetí.

Armixxx v médiích

5-8

3. místo v JM kraji umožnilo redaktorům Armixxu vstup na Multimediální den.

Školní zprávy

9-12

Zprávy napříč oběma stupni nás informují o tom, co je na naší škole nového.

1. stupeň

21-36

Pojďte se námi do knihovny nebo pátrat v galerii, zažijte netradiční formy výuky...

Noc bez drog

19-23

Tradiční Noc bez drog zve k zábavě, ale hlavně ke společnému zamyšlení.

2. stupeň

24-34

Vydejte se do muzea Absurdia, přežijte Survivor, zkuste si práci v laboratoři...

Veselé Vánoce! 35-54

Vánoční atmosféra prostoupila celou školu. Ve třídách jsou nazdobené stromčky, čerti letos zase nikoho neodnesli... Otvírají se adventní kalendáře, voní tu cukroví, chystají se vánoční besídky. Všichni se těší. Copak nám tentokrát přinese Ježíšek?

Sportujeme

56-60

Čeníme si sportovních úspěchů našich žáků a nadále je ve sportu podporujeme.

Erasmus+

61-63

Zkušenosti našich dvou kolegů z výjezdu v rámci programu Erasmus+. Inspirujte se!

Jižní Morava čte

64-71

Jaký je život v digitálním světě? Nad tím se zamýšleli naši vítězští autoři.

Časopis Armixxx

Redakce Armixxu:

Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, Kateřina Slezáková; 9. A: Hana Bierová, Tomáš Boreš, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Eva Mátllová, Viktor Pešek, Ondřej Rybka, Michaela Soukupová, Viktoriia Vavrová; 6. A: Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Isabella Karešová, Nikol Osvaldová, 6. B: Filip Brandejs

Příští uzávěrka 15. března 2026

armix@zsarmenska.cz

Vánoční přání 1. A ve spolupráci 9. A

Martin Orság a Lenka Mikulášková

S blížícími se Vánocemi má každý svá očekávání – někdo se lehce potí pod tíhou předvánočního shonu, jiný se už nemůže dočkat dárků a společných chvil s těmi nejbližšími. Aby však Ježíšek měl jasno v tom, co přinést těm úplně nejmenším, spojily své síly třídy 1. A a 9. A a společně se pustily do psaní dopisů pro Ježíška.

Jakmile se nám podařilo najít prostor pro tvoření (najít místo pro čtyřicet žáků byl téměř detektivní úkol), usadili jsme se v učebně výtvarné výchovy a šlo se na věc. Každý prvňáček si „ulovil“ svého devátáka, který mu ochotně pomáhal s formulací přání. Především tedy s jeho sepsáním – i když občas došlo na napínavé debaty o tom, zda se ve slově *Ježíškovi* píše i, nebo y. Nu což,

věříme, že přijímací zkoušky všichni zvládnou! Starší žáci zapisovali přání těch mladších a ti je na oplátku doplňovali kresbami, které jejich přání dokonale vystihovaly.

Celé tvoření se neslo ve velmi příjemné a pozitivní atmosféře, o čemž svědčí i četné návštěvy kolegů pedagogů, kteří se přišli nejen podívat, ale také trochu nasát vánoční náladu.

Na závěr se všichni se svými přáními společně vyfotili a nám už nezbyvá než doufat, že si Ježíšek dopisy pečlivě přečte a že se všechna napsaná přání opravdu splní. V době čtení tohoto článku je již rozhodnuto o zklamání i nadšení z nedůležitých materiálních dárků. Ale jak se říká, třeba příští rok...

Zima 2025/26

Vážení čtenáři,

otevíráte zimní číslo našeho školního časopisu, které je plné příběhů, zážitků i inspirace z posledních školních týdnů loňského roku. Ohlížíme se za tradiční preventivní akcí Noc bez drog, během níž jsme si připomněli, jak důležité jsou odpovědnost, přátelství a zdravé rozhodování. Nechybí ani reportáž z partnerství žáků 1. a 9. tříd, kteří společně tvoří, učí se jeden od druhého a dokazují, že škola je místem, kde se setkávají generace.

Zimní čas je neodmyslitelně spojen s Vánocemi, a proto vás čekají vánoční témata, rozhovory, návštěvy besídek i zamyšlení se nad svátečními dny. Redaktoři časopisu se vydali na Mediální den, odkud přinášíme nové zkušenosti a nápady. Dočtete se o sportovních úspěších našich žáků i o exkurzích, přednáškách a výukových programech. Na závěr časopisu najdete literární práce oceněné v soutěži Jižní Morava čte.

Zimní číslo je zároveň pomyslným mostem mezi starým a novým rokem. Věříme, že nový rok přinese nejen nové výzvy, ale i radost z učení, úspěchy, přátelství a společné zážitky, na které budeme rádi vzpomínat a dočteme se v našem časopisu.

Přejeme vám příjemné čtení, klidnou zimní atmosféru a úspěšný vstup do nového roku.

Vaše redakce

Slovo ředitele

*„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest,
jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou.“*

Jan Amos Komenský,
český spisovatel, filozof, pedagog, 1592–1670

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte zimní číslo školního časopis ARmixxx.
A tradiční řečnická otázka – co je u nás nového?

Před Vánocemi se rozšířila respirační onemocnění, tak řady žáků v některých třídách prořídly. Začátkem nového roku přišly silné mrazy, na které jsme si poslední dobou již odvykli, a rovněž trochu sněhu, což ale jistě děti potěšilo.

I během podzimu a začátkem zimy žije škola svým bohatým životem. Výuku doplňují vzdělávací a preventivní programy, vědomostní a sportovní soutěže apod. V listopadu jsme pro žáky druhého stupně připravili tradiční Noc bez drog. V rámci projektu Erasmus+ jsme přivítali slovinské žáky z OŠ Majde Vrhovnik, Lublaň a návštěvu slovinských a slovenských expertů z OŠ Antona Ukmarja, Koper, SNU Samorog, Lublaň a CZŠ a MŠ JK Partizánske.

Školou prošel svatý Mikuláš, který pozdravil i p. JUDr. Irenu Matonohovou, radní pro oblast školství MMB, která nás ten den navštívila. Oslavili jsme Vánoce. Žáci devátých ročníků navštívili Veletrh středních škol a připravují se na JPZ. Nyní se blíží pololetí a uzavření klasifikace.

A co je nového v budově školy?

Zakoupili jsme množství nových školních pomůcek (Albi tužky, tablety, mikroskopy, nástěnné mapy atd.) V pavilonu B jsme ve 2. a 3. respiriu zrekonstruovali světla na toaletách. Do školní jídelny jsme pořídili poslední část nových židlí pro žáky. Ve školní jídelně, tělocvičně a bazénu jsme instalovali nové výkonnější reproduktory v rámci školního rozhlasu.

Příjemné zimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšarménská

Multimediální den FSS MU – Co se stane, když redakce Armixxu vyrazí mezi profíky?

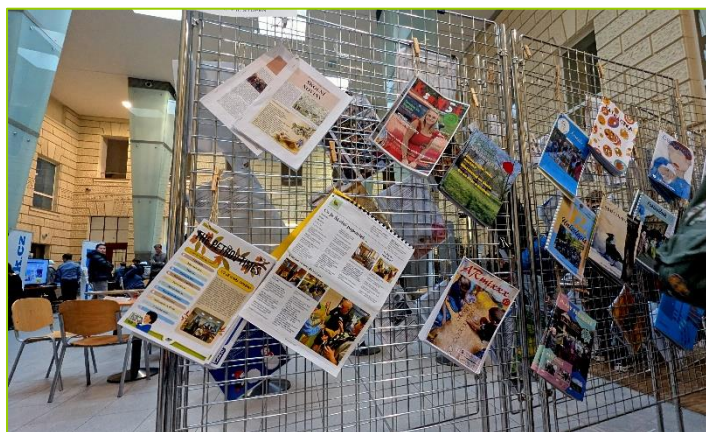
Kateřina Slezáková

V pátek 21. listopadu 2025 se Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně na jeden den proměnila v místo, kde to vypadalo jako v redakci. Konal se zde sedmnáctý ročník Multimediálního dne, letos s tématem Válka a krize z pohledu novinářů. Program byl nabitý: od rána probíhal mediální jarmark v atriu, k tomu workshopy pro žáky a studenty různých věkových kategorií, venkovní fotografická výstava ČTK a také vyhlášení soutěže o nejlepší školní časopis roku.

Už dopoledne bylo atrium plné hloučků návštěvníků, kteří procházeli mezi stánky a ptali se na všechno možné – od toho, co dělá editor, až po to, jak se dostat na stáž nebo jak vypadá práce v redakci během běžného dne. Na jednom místě se tu potkaly velké mediální značky i projekty zaměřené na investigativu a vzdělávání: Česká tisková kancelář (včetně ČTK Akademie), Česká televize Brno, Deník Rovnost, MF DNES a iDNES.cz, Investigativní centrum Jána Kuciaka a Munipress. Nešlo jen o letáky a prezentace – největší výhodou bylo, že se dalo mluvit přímo s lidmi z redakcí a ptát se na to, co nás skutečně zajímá: jak se ověřují informace, jak se pracuje se zdroji nebo co všechno musí novinář stihnout, než se zpráva dostane ven.

V atriu jsme proto strávili většinu dopoledne i my – vybraní členové redakce našeho školního časopisu Armixxu. Pro nás byl velký zážitek už jen to, že jsme se bavili s lidmi „z médií“ a mohli se ptát bez obav, že to bude hloupé. Zaujaly nás také prohlídky zázemí: prostředí s mikrofony,

kamerami, světlý a kulisami působilo mnohem profesionálněji, než si člověk dokáže představit z videí na internetu. Během dne jsme si vyzkoušeli několik praktických věcí – například práci korektora, dali jsme krátký rozhovor do mikrofону pro Munipress a povedlo se nám také představit náš školní časopis přímo na kameru České televize.

Vedle stánků a techniky jsme si zároveň uvědomili ještě jednu věc: vydávání školního časopisu není jen „hra na novináře“, ale skutečný trénink dovedností, které se počítají i v praxi. A i když jsme v celostátní soutěži neobsadili přední příčky, odvezli jsme si jiné důležité „výhry“ – konkrétní inspiraci do další práce. Vystavené časopisy jsme si prohlíželi nejen jako čtenáři, ale i jako redaktori: všimli jsme si obálek, které dokážou na první pohled zaujmout, rubrik, které se opakují a fungují, i toho, jak ostatní pracují s titulky, fotografiemi a celkovým stylem psaní.

Návštěvu výstavy školních časopisů jsme si proto dali jako malou redakční misi: každý z nás si vybral jeden časopis finalistů a zapsal si co nejvíc nápadů, které pak představí ostatním. Cílem nebylo „kopírovat“, ale inspirovat se a posunout Armixxu zase o krok dál. Co z toho vzejde, ukážou další čísla – ale jedno už víme teď: vidět na vlastní oči, jak to dělají jiní, je někdy ta nejlepší motivace pustit se do práce znovu a lépe.

Vyzpovídali jsme profesionály...

Naši reportéři Radek Juřica a Filip Brandejs v rámci Multimediálního dne na fakultě žurnalistiky překvapili reportéry z ČT a vyzpovídali je.

Dobrý den, můžete se nám prosím představit?

Já se jmenuji Vlasta Macháčková a já Barbora Vitásková.

S čím jste tady na multimediálním dni?

My jsme tady společně na stánku České televize, kde představujeme, jak televize funguje konkrétně v našem Brněnském studiu. Kromě toho si na našem stánku mohou lidé vyzkoušet výrobu večerníčkové čepice nebo jim zodpovíme veškeré otázky, které mají.

Co dále si můžeme vyzkoušet?

Ještě třeba další věc, kterou si návštěvníci tady mohou vyzkoušet, a to televizní kameru i s kameramanem, mohou si tady vyzkoušet stát před kamerou, říkat něco na mikrofon, vyzkoušet si, jaká práce je toho redaktora, vlastně to, co my každý den zažíváme.

Co dále na vašem stánku máte?

Dále vás můžeme informovat koho hledáme do ČT.

Byly jste už někdy na tomto multimediálním dni?

Já jsem na této škole studovala, takže jsem tu na návštěvě poprvé ne jako studentka.

Co byste doporučila si u vás zkusit?

Určitě všechno, přijďte a zeptejte se na cokoli 😊.

Děkujeme za rozhovor!

Dobrý den, jak se jmenujete?

Dobrý den, Klára Šimečková.

S čím jste tady na multimediálním dni?

Já tady prezentuji ČTK (Českou tiskovou kancelář), která má v Brně studio a svou redakci a já jsem členka Brněnské redakce.

Co si tady můžeme vyzkoušet?

Můžete si tady vyzkoušet docela jednoduchý editorský test, ve kterém je zásadní odhalit chyby, které se v tom textu ukrývají. A pro starší tady máme test zahraničních znalostí, který je pro případné zájemce o zahraniční redakci.

Co Vás na této práci nejvíce baví?

Nejvíce mě baví to, že je každý den úplně jiný, každý den se setkávám s nějakými zajímavými lidmi, dostávám se na zajímavá místa, není tam žádný stereotyp a taky mě baví psát. Mám ráda psaní.

Děkuji za rozhovor!

Taky děkuji.

Redaktoři Armixxxu
Filip Brandejs, 6. B, a Radek Juřica, 6. A

...a zanechali svoji stopu v médiích

Brněnská drbna; zdroj: internet

České noviny; zdroj: internet

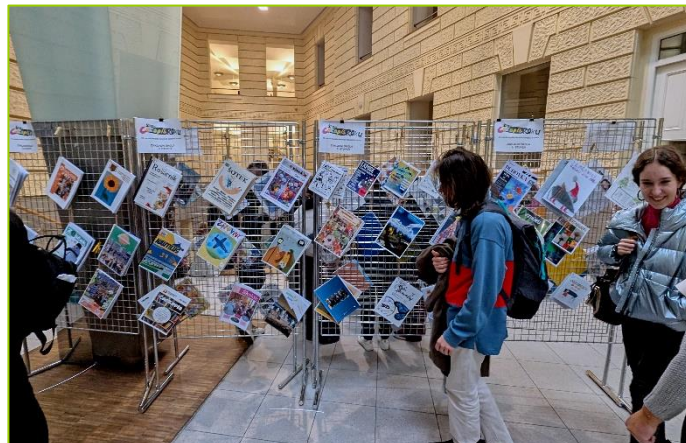

iDnes; zdroj: internet

Brněnská drbna – celkový pohled; zdroj: internet

Foto Kateřina Slezáková

Ocenění redaktorů našeho časopisu

Ivana Coufalová

Naše redakce má další důvod k radosti! Pan ředitel naší školy nedávno slavnostně ocenil redaktory školního časopisu za jejich poctivou a dlouhodobou práci. Důvodem k pochvale byl velký úspěch v soutěži Školní časopis roku, ve které se náš časopis umístil na krásném 3. místě v rámci Jihomoravského kraje.

Pan ředitel ve svém projevu vyzdvihl kreativitu, týmovou spolupráci i zodpovědný přístup všech členů redakce. Poděkoval jim za to, že svými články, rozhovory a nápady reprezentují školu a přinášejí spolužákům zajímavé čtení.

Kromě slov uznání předal pan ředitel žákům také drobné odměny, které jim mají připomenout, že jejich snaha má smysl a je oceňována. Redaktoři si ocenění velmi váží a berou ho jako motivaci do další práce.

Všem redaktorům gratulujeme a přejeme mnoho dalších skvělých nápadů a úspěchů!

Týden pro wellbeing ve škole: 4.–11. února 2026

Eva Machálková

Zveme vás k týdnu, který společně věnujeme tomu, že chceme školu, kde se všichni cítí dobře, navazují funkční a podpůrné vztahy a mohou naplno rozvíjet svůj potenciál. Učení i odolnost stojí na vztazích, bezpečí a prostředí, kde má každý prostor růst.

A právě tohle chceme společně ukázat v rámci Týdne pro wellbeing ve škole, který proběhne od 4. do 11. února 2026.

Co vás čeká?

- přes stovku akcí pro veřejnost, workshopů a webinářů po celé republice,
 - příběhy škol, které wellbeing rozvíjejí v praxi,
 - nástroje, metodiky a tipy, které lze využít ihned,
- můžete se zapojit do společné symbolické výzvy: v týdnu akce, podle pokynů na informační nástěnce, přijďte do školy ve fialové barvě a dejte najevo, že vám na žácích i zaměstnancích školy záleží.

Přednáška Popularizace vzdělávání

Petr Holánek

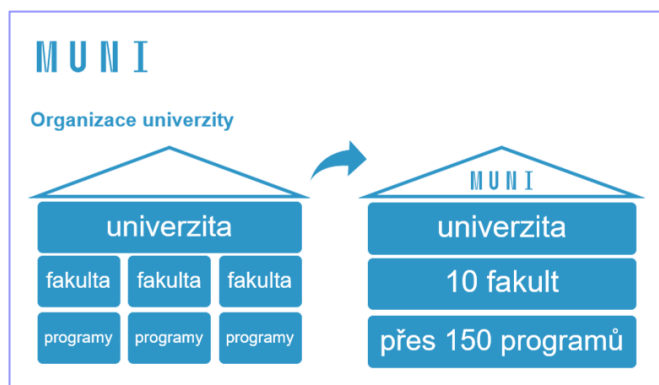
Ve spolupráci s Masarykovou univerzitou jsme dne 5. 11. uspořádali pro žáky devátých ročníků interaktivní přednášku na téma Popularizace ve vzdělávání. Přednáška navazovala na hodiny v rámci předmětu Volby povolání, ve kterých se žáci seznámili s českým vzdělávacím systémem.

Jejím cílem byla popularizace vzdělávacího systému, konkrétně vysokého školství, a představení možností budoucího povolání.

Žáci se dozvěděli, jaká je cesta na vysokou školu, jak jsou univerzity organizovány, jak jsou studenti hodnoceni, jaké obdrží tituly.

Byly jim představeny i jednotlivé fakulty MU, a to včetně oborů. Přiblížen jim byl i studentský život.

Své získané znalosti si mohli vyzkoušet v závěrečné soutěži prostřednictvím aplikace Kahoot.

Soutěž o nejlepší klaprám

Laura Stávková

V letošní soutěži o nejlepší klaprám opět prokázaly všechny třídy svou kreativitu i týmového ducha. Každá třída si svůj klaprám tvoří sama, a proto vznikají originální nápady i osobitá zpracování.

O výsledcích rozhodlo sečtení hlasů, které jednotlivé třídy udělovaly – každá mohla přidělit jeden až tři hlasy, přičemž bylo možné hlasovat i pro vlastní klaprám, ale vždy jen jedním hlasem. Po součtu všech hlasů se na prvním místě umístila třída **7. C (p. uč. Komárková)**, která získala největší podporu. O druhé a třetí místo se společně podělily třídy **9. A (p. uč. Orság)** a **9. C (p. uč. Hanák)**, jejichž práce rovněž zaujaly řadu hlasujících.

Pan ředitel žákům pogrataloval a předal do třídních kolektivů drobné odměny (pastelky, fixy i něco sladkého na zub. Všem zúčastněným patří velké poděkování za pečlivou přípravu i aktivní účast v hlasování.

Soutěž opět ukázala, že společné tvoření dokáže přinést krásné a inspirativní výsledky. Těšíme se na další ročník!

Unikátní program LINA na naší škole

Monika Komárková

Naše sedmé ročníky se letos (od října do prosince) zapojily do mezinárodního výzkumu k programu LINA, který dětem přináší hravou a moderní formu společných aktivit přímo ve třídě. Program je bezpečný, inkluzivní a zaměřený na posilování spolupráce, dobrých vztahů mezi spolužáky a celkově k pozitivnímu třídnímu klimatu.

Přímo se programu účastnily třídy 7. A a 7. C, třída 7. B prošla jen kontrolním dotazníkovým šetřením. LINA probíhala v čase vyučování, vždy jednu hodinu týdně po dobu šesti týdnů a před a po programu byla ještě realizovaná výzkumná část, kdy naši žáci vyplňovali připravené dotazníky, týkající se například spolupráce ve třídě, vztahů mezi spolužáky nebo pocitu sounáležitosti. Čtyřmi hodinami provedla děti speciálně vytvořená mobilní interaktivní aplikace, kdy bylo zajištěno bezpečné prostředí pro žáky, všechny aktivity byly přizpůsobeny věku a různým potřebám žáků, vše bylo konzultováno se školními psychology. Další dvě hodiny probíhaly bez telefonů a byly reflexivní, vedla je vždy třídní učitelka či asistentka pedagoga. Žáci si během nich zopakovali veškeré informace, které se dosud o Lině dozvěděli, plnili zajímavé úkoly, luštili šifry a hlavně spolu komunikovali a sdíleli své myšlenky i pocity.

Samotný příběh Liny děti intenzivně prožívaly, vymýšlely různé hypotézy a byly napnuté až do konce, těšily se, jak příběh skončí. Při samotném rozuzlení bylo na účastnících vidět lehké zklamání, ale já si myslím, že naší třídě program hodně dal. Žáci měli možnost zažít netradiční hodiny, interaktivně se podílet na příběhu Liny, zamýšlet se nad její situací a do budoucna se stát v životě více empatičtí.

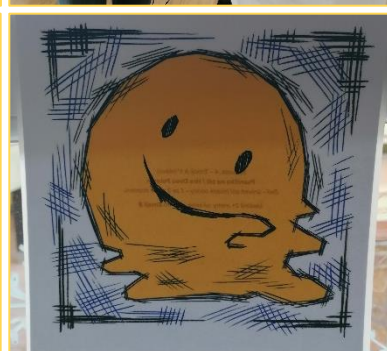
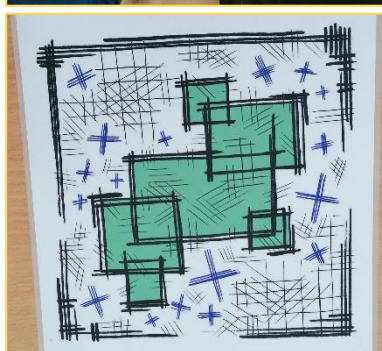
Pointu Liny samozřejmě prozrazovat nebudu, ale v závěrečných reflexích našich žáků se často objevovalo, že se jim nejvíce líbila práce ve skupinách, vzájemná komunikace, společné luštění různých hádanek, vcítování se do fiktivních postav žáků z příběhu, a hlavně že společně jako tým dávali dohromady jednotlivé střípky Linina příběhu.

Ještě nás za nějaký čas čekají výsledky výzkumného šetření, ze kterých bychom se měli dozvědět, jaké klima panuje v zapojených třídách. Jelikož jsem sama byla přítomna programu v obou třídách, troufám si tvrdit, že naši sedmáci dopadnou velmi dobře, protože atmosféra v programu Lina byla vždy příjemná, veselá, uvolněná a velmi pozitivní. Za naši školu můžeme tedy program vřele doporučit!

DOPIŠ LINĚ

Ahoj Lino,
moc mi chybíš. Je škoda, že jsme se více nepoznali,
když jsi ještě chodila do naší školy. Doufám, že se
máš dobře a ve škole na tebe nejsou nepřijemní. Měj
co nejvíce jedniček, hlavně zdraví. Snad se troje
mamka uzdraví, mám tě moc ráda. Doufám, že mi
napíšeš, jak se ti vede, snad se někdy ještě potkáme
a popovídáme si.

(s pozdravem Viki =)

1. stupeň

Pasování prvňáčků do knihovny

Lenka Mikulášková, Michaela Szotkowská, Dominika Jahodová

Začátkem října se naši prvňáčci vydali na svou úplně první návštěvu knihovny na Lánech. Knihovna je blízko školy, a tak cesta trvala jen chvíli – zato zážitek, který na děti čekal, byl opravdu výjimečný.

Po příchodu je přivítal pan knihovník a hned na úvod je seznámil s tím, jak to v knihovně chodí. Děti se dozvěděly, jak si mohou knihy půjčovat, proč je důležité si jich vážit a jak se správně chovat mezi tolika příběhy a ilustracemi. Někteří prvňáčci překvapili i tím, že už sami věděli, kde se co v knihovně nachází.

Poté přišel slavnostní okamžik, na který se všichni těšili – pasování prvňáčků na rytíře knih. Každý z nich přistoupil k panu knihovníkovi a byl pasován.

Když bylo po pasování, nastal čas pro volné prohlížení knih. Prvňáčci se s radostí rozběhli mezi police a objevovali knížky plné obrázků, dobrodružství i humoru. Některé děti si sedly na koberec a listovaly si v knížkách tak zaujatě, že ani neslyšely, že nastal čas odchodu.

První návštěva knihovny byla pro děti nejen slavnostním zážitkem, ale také krásným vstupem do světa čtení. Věříme, že se do knihovny na Lánech budou rády vracet a že z malých rytířů knih časem vyrostou velcí čtenáři.

Třída 1. A v roli detektivů: Odhalili jsme zloděje umění v Moravské galerii!

Lenka Mikulášková

Začátek listopadu byl pro naši první třídu mimořádně dobrodružný. Vydali jsme se totiž do Moravské galerie v Brně na interaktivní program "Chyťte zloděje", kde se z nás všech na chvíli stali opravdoví vyšetřovatelé.

Naším úkolem bylo pomoci detektivovi Matesovi vypátrat lupiče, který ukradl cenné umělecké dílo. Pátrací akce nás zavedla do všech koutů galerie – prohlíželi jsme si obrazy, sochy a další umělecká díla, u kterých by se zloděj mohl skrývat. Největším zážitkem bylo, když jsme se dostali i do míst, kam se běžní návštěvníci nepodívají – do tajemného galerijního depozitáře.

I když to pro mnohé z nás byla úplně první návštěva galerie, všichni jsme se do pátrání zapojili s obrovským nasazením a společnými silami se nám podařilo zloděje dopadnout. Odcházelí jsme s pocitem dobře vykonané práce a plni nových zážitků.

Na závěr nás čekala odměna – mohli jsme sjet po obří skluzavce z horního patra dolů.

Návštěva Moravské galerie se nám velmi líbila. Zjistili jsme, že umění může být nejen krásné, ale i napínavé a plné záhad. Už teď se těšíme na příští dobrodružství v galerii.

Odšpuntování fantazie

Lenka Vašíčková a 3. A, foto Kateřina Rossi

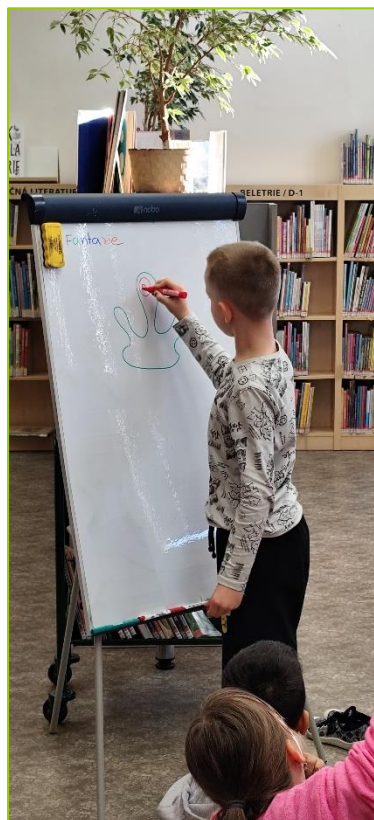
Listopad se v pobočce Knihovny Jiřího Mahena v Brně–Lánech nesl ve znamení fantazie, tvořivosti a radosti z příběhů. Žáci 3. A a 3. C zde totiž absolvovali program s příznačným názvem „Odšpuntování fantazie“, jehož cílem bylo probudit v dětech chuť vyprávět, psát a objevovat, jak neomezené jejich vlastní nápady mohou být.

Od prvních minut vládla v knihovně přátelská a hravá atmosféra. Děti se zapojily do her a aktivit, které postupně uvolňovaly jejich kreativitu. I ti nejtišší se nakonec s nadšením hlásili, aby svůj nápad sdělili.

Program podporoval nejen tvořivé psaní, ale také spolupráci. Ve dvojicích či malých skupinkách děti společně skládaly příběhové koláže a přetvářely náhodně vybraná slova v nečekané zápletky. Každý malý spisovatel tak zjistil, že i zdánlivě obyčejné věci mohou být začátkem velkého příběhu.

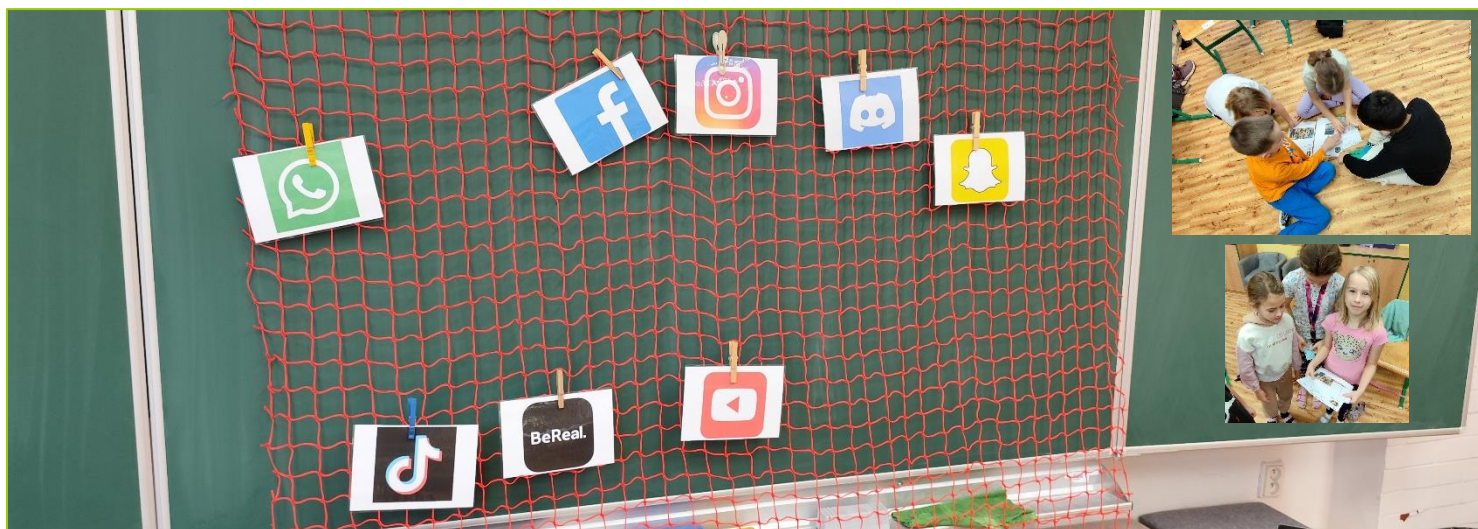
Celé setkání přirozeně směřovalo k tomu, aby si žáci odnesli inspiraci pro vlastní povídku, kterou mohou zpracovat do krajské literární soutěže Jižní Morava čte. A soudě podle toho, s jakými originálními nápady děti knihovnu opouštěly, se rozhodně máme na co těšit.

Listopadové „odšpuntování fantazie“ tak nebylo jen příjemným zpestřením výuky, ale hlavně důkazem, že každý z nás má v sobě příběhy, které stojí za to vyprávět.

Podané ruce – Bezpečnost na internetu

Třet'áci a Lenka Vašíčková, foto Kateřina Rossi

Ve středu 26. listopadu proběhla na naší škole zajímavá a pro žáky velmi přínosná beseda o bezpečnosti na internetu. Zúčastnili se jí všichni žáci 3. tříd, kteří se v rámci preventivního programu setkali se zástupci organizace Podané ruce.

Lektorky žákům srozumitelnou a zábavnou formou vysvětlily, jak se na internetu chovat bezpečně a na co si dát pozor. Děti se dozvěděly například to, proč je důležité chránit své osobní údaje, co dělat, když je někdo na internetu obtěžuje, a jak poznat, že si s nimi někdo na sociálních sítích nemusí psát úplně férově.

Součástí programu byly i modelové situace, do kterých se žáci aktivně zapojovali. Společně hledali správná řešení, diskutovali o tom, co je v online světě rizikové, a jak se zachovat, když narazí na nevhodný obsah. Lektorky také zdůraznily, že děti se v případě problému mohou vždy obrátit na rodiče nebo učitele.

Beseda byla velmi poutavá a žáci odcházeli nejen s novými znalostmi, ale i s větší jistotou, jak se na internetu pohybovat bezpečně. Děkujeme organizaci Podané ruce za užitečný program a těšíme se na další spolupráci.

POKUD MI NAPIŠE
NĚKDO CIZÍ,
PORADÍM SE S
DOSPĚLÝM

NIKDY NEPOSÍLÁM
A NEZVEŘEJŇUJI
SVÉ ODHALENÉ
FOTKY

DVAKRÁT SE
ZAMYSLÍM, JAKOU
FOTKU A
INFORMACI O SOBĚ
DÁM NA INTERNET

HLÍDÁM SI ČAS
STRÁVENÝ NA
SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH A
PŘEMÝŠLÍM, JESTLI
TO, CO NA NICH
VIDÍM, JE VŽDY
PRAVDA

Dopoledne s roboty

Kamila Reslová a třída 4. A

Zaboč jednou vpravo – zatoč se – dál jed' rovně. Takové pokyny zněly po celou dobu naší lekce zaměřené na roboty. Žáci 4. A měli možnost si vyzkoušet svoje první programování robotů.

Lektorka nejdříve dětem představila čtyři stanoviště s různými roboty. Důležité bylo, aby se každý žák u stanoviště seznámil se specifickými kódy pro jednotlivé pohyby robota a uměl ho naprogramovat.

U **Ozobotů** si žáci zkusili kreslení tmavých tras na papír a práci s barevnými kódy, díky nimž roboti měnili rychlost nebo styl jízdy.

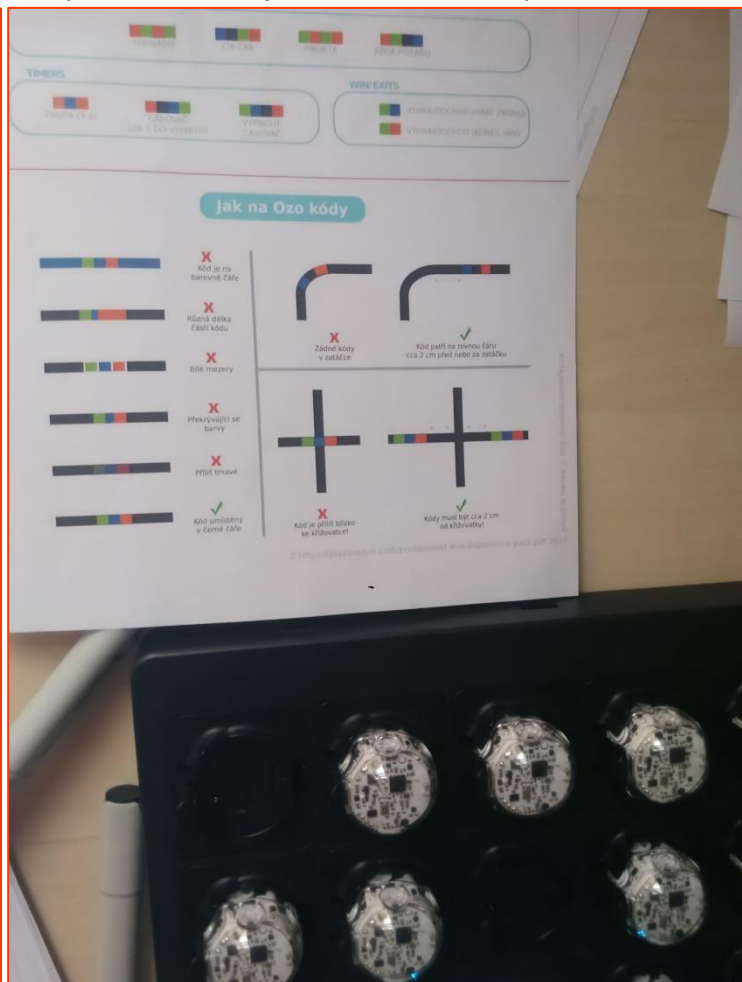
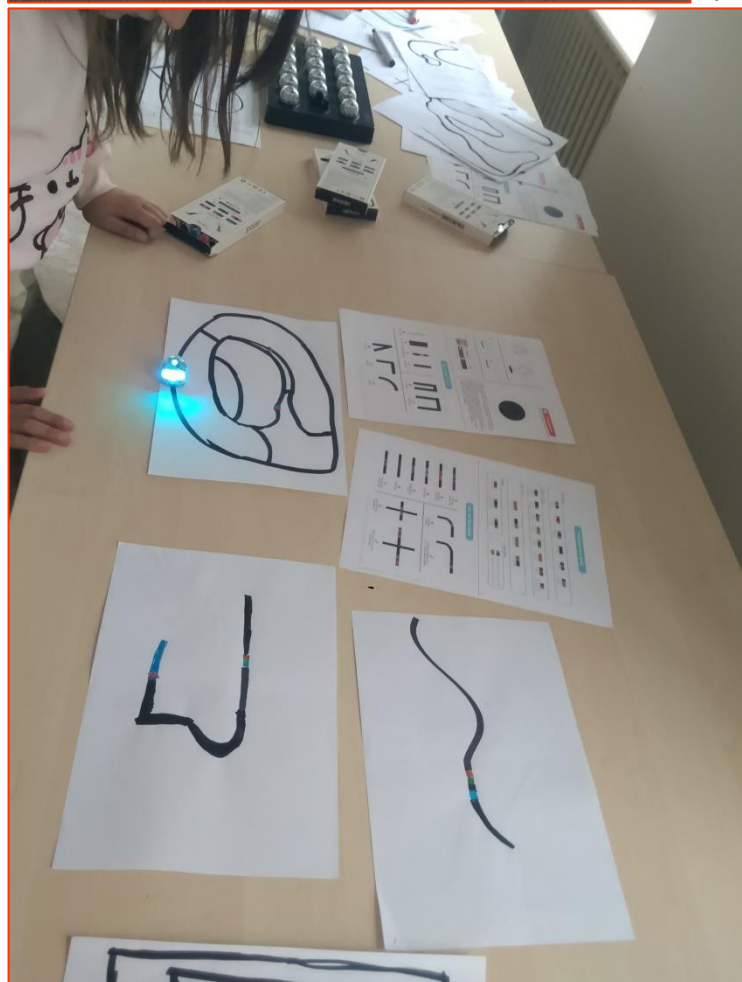
Velký zájem vzbudila panda **mTiny**, kterou žáci ovládali pomocí interaktivních kartiček. Děti vytvářely příběhové trasy, po kterých se zvířátko pohybovalo. Výbuch smíchu ve skupince nastal, když panda zamrkala nebo řekla větu.

U **robotické myši** šlo o nastavení kroků tak, aby myška bezpečně dorazila k sýru. Toto stanoviště bylo nejobtížnější (a to i pro paní učitelky).

Posledním stanovištěm byl chytrý vláček **Intelino Smart Train**. **Robot** reaguje na barevné příkazy umístěné přímo na kolejích, kam je děti vkládají podle vlastního uvážení. Lze tak ovlivňovat rychlost, směr nebo zastavení vláčku.

Celý program byl veden hravou formou a podporoval spolupráci ve skupince. Navíc jsme procvičili práci s textem, prostorovou orientaci, logické myšlení a pracovali jsme i s chybou.

Návštěva ROBO dílny byla pro děti setkáním s moderními technologiemi a věřím, že i ukázkou toho, že informatika není jen práce u počítače, ale i objevování a zábavné experimentování.

Jóga v hodině angličtiny

Ha Anh Dangová

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

Naše hodina angličtiny v 5. A měla tentokrát velmi netradiční podobu. Začali jsme krátkým dechovým cvičením, které nám pomohlo zpomalit a lépe se soustředit. Poté jsme si vyzkoušeli několik jógových pozic – *cat pose*, *dog pose*, *cobra pose* a také pozici *warrior*. U každé z nich jsme se učili anglický název a zároveň jsme příjemně rozhýbali tělo.

Ukázalo se, že taková změna prospívá nejen žákům, ale i mně jako učitelce. Také to pro mne byla vítaná úprava běžné výuky. Společně jsme zjistili, že i během angličtiny lze využít jednoduché pohyby a dechová cvičení jako malý nástroj pro vlastní wellbeing – pro chvíli klidu, lepší náladu a trochu energie navíc.

Na konci hodiny jsme se ještě jednou vrátili k dechovému cvičení a třídou se rozlínula pohodová atmosféra. Takové propojení učení a péče o sebe bylo osvěžující a mnoho z nás by si podobnou hodinu dalo znovu.

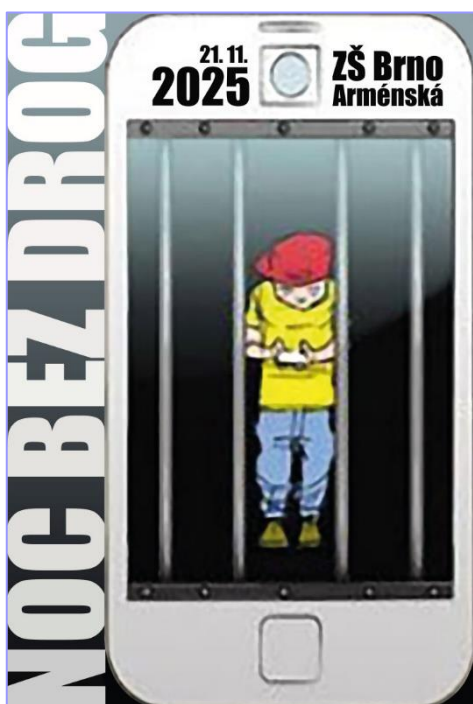
Zdroj ilustrací:

<https://www.freepik.com/vectors/kids-yoga-poses>

2. stupeň

Ohlédnutí za Nocí bez drog 21. 11. 2025

Jolana Hárková

Dne 21. listopadu 2025 se na naší škole konala již tradiční akce Noc bez drog. V pátek v 18 hodin se žáci sešli před školou, kde si je vyzvedli třídní učitelé a společně se přesunuli do budovy školy. Po uložení osobních věcí do skříněk se žáci rozešli na přednášky, na které se během týdne předem přihlásili.

Přednášky vedli odborní pracovníci z různých organizací a institucí. Žáci si mohli vybrat z celkem jedenácti tematicky různých přednášek podle vlastního zájmu. Všechny přednášky byly na velmi dobré úrovni, pečlivě připravené a srozumitelně prezentované. Podle ankety, kterou pravidelně využíváme jako zpětnou vazbu k této akci, se přednášky žákům líbily a většina z nich si z nich odnesla nové poznatky využitelné v běžném životě.

Po přibližně hodinových přednáškách se žáci rozešli do různých dílen, které pro ně připravili učitelé, asistenti pedagoga a jejich spolužáci. Stejně jako v předchozích letech se na organizaci a průběhu dílen podíleli také bývalí žáci devátých tříd.

Pro žáky byla letos připravena široká nabídka dílen, ze kterých si mohl vybrat opravdu každý. Mezi nabízené aktivity patřily například Tvořivá dílna s podpisy, Čajovna, Salón krásy, Deskové hry, Výroba přívěsků, Šifry, Informatika, Fyzikální dílna, Na lovu, Bar, Věšτίrna, Bullseye Brain, Hudební dílna, The Best of přírodovědného semináře, sportovní aktivity v tělocvičně, Bazén a Filmový klub. Součástí programu byla také Stezka odvahy a nesměla chybět ani mezi žáky velmi oblíbená diskotéka. Během večera měli žáci možnost občerstvení v bufetu, kde si

mohli dát párek s rohlíkem.

Podle ohlasů žáků měly letos největší úspěch dílny Bar, Čajovna, Diskotéka, Věšτίrna, Tělocvična a Hudební dílna. Po ukončení dílen se žáci přesunuli do svých tříd, kde se pod dohledem třídních učitelů uložili ke spánku. Akce byla ukončena v sobotu 22. listopadu v 8 hodin ráno, kdy se žáci rozešli domů.

Celá akce Noc bez drog se žákům velmi líbila a už nyní se těší na její další ročník. Velké poděkování patří všem přednášejícím, učitelům, asistentům pedagoga, kamarádům školy i bývalým žákům za náročnou a vzornou organizaci celé akce. Poděkování náleží také vedení školy za možnost tuto oblíbenou akci uskutečnit.

A jaká byla reakce žáků na přednášky a přednášející?

Prevence pohledem práva – Mgr. Richard Bartes, Ph.D.

Přednášející mluvil srozumitelně, byl milý, sympatický a místy i vtipný. Líbilo se mi, že se snažil zapojit i nás do diskuse a že působil sebejistě a byl fakt odborník ve své profesi.

Přednáška se mi velmi líbila, byla zajímavá a přínosná. Odnesl jsem si nové poznatky z oblasti práva, zejména o hranicích týkajících se drog a alkoholu a o tom, kdy se jedná o přestupek a kdy už o trestný čin.

Žáchrana života, první pomoc – dobrovolní hasiči Mgr. Dušan Murčo, Karolína Murčová

Přednášejícími byli dobrovolní hasiči pan Dušan a pan Kája, které znám z hasičského kroužku. Působili velmi mile, vstřícně a příjemně.

Přednáška se mi velmi líbila, protože jsem se dozvěděla a naučila mnoho nových věcí z oblasti první pomoci. Program byl zajímavý a přínosný, oceňuji také možnost si poskytnutí první pomoci prakticky vyzkoušet. Přednáška byla velmi poučná a jsem přesvědčená, že získané znalosti a zkušenosti budu moci využít v běžném životě.

Seriózně o sexu – studenti lékařské fakulty

Přednášející byly velmi milé, příjemné a působily uvolněně. Měly přednášku skvěle připravenou, vše srozumitelně vysvětlily a na všechny naše dotazy ochotně odpovídaly.

Přednáška se mi velmi líbila, byla zajímavá a poučná. Přinesla mi nové informace a poznatky, které považuji za užitečné do života a které se mi mohou hodit i v budoucnu. Celkově mě téma zaujalo a přednáška pro mě byla velmi přínosná.

Antikoncepce, nemoci, škodlivost kouření – MUDr. Petr Haviříček

Přednášející byl sympatický, milý a příjemný, místy i vtipný. Mluvil srozumitelně a dobře se poslouchal.

Přednáška byla dobrá a líbilo se mi, že jsme si hodně povídali a mohli se zapojit do diskuse. Oceňuji otevřenou atmosféru, i když se místy trochu odbočovalo od hlavního tématu. Přesto se mi přednáška líbila a příští rok bych se jí chtěl zúčastnit znovu.

Drogy – por. Bc. Alena Peterková, Policie ČR

Přednášející policistka byla velmi milá, příjemná a vstřícná. Vše srozumitelně vysvětlovala, ochotně odpovídala na naše dotazy a bylo jí dobře rozumět. Působila přirozeně a profesionálně.

Přednáška mě bavila a byla velmi zajímavá a poučná. Nejvíce mě zaujaly skutečné případy lidí závislých na drogách a alkoholu, doplněné o fotografie a ukázky z prezentace. Zajímavé byly také vzorky drog, díky kterým bylo téma konkrétnější a lépe pochopitelné. Dozvěděli jsme se mnoho nových informací. Jako zpestření bych na závěr uvítala krátký kvíz nebo soutěž, která by pomohla látku ještě více upevnit.

Drogy – osobní příběh – Martin Rambousek

Přednášející velmi poutavě a srozumitelně předal svůj osobní příběh, který zaujal všechny přítomné. Pan Rambousek působil sympaticky, příjemně a otevřeně. O svých zkušenostech mluvil upřímně a lidsky, a proto na mě jeho vyprávění silně zapůsobilo. Překvapilo mě, že by člověk, který dnes působí tak klidně a vyrovnaně, mohl mít v minulosti zkušenosti s dealerstvím drog.

Přednáška byla velmi zajímavá a poučná. Zaujaly mě zejména informace o pobytu ve vězení a jeho životní cesta spojená s drogami. Silné bylo také vyprávění o tom, jak se dokázal závislosti zbavit a jak dnes pomáhá ostatním lidem, aby se ze stejné situace dostali. Jeho příběh byl dojemný a místy smutný, ale zároveň motivující. Z přednášky jsem si odnesla ponaučení a uvědomění, že nechci skončit stejným způsobem. Velmi si vážím toho, že k nám do školy přijel člověk, který je ochotný sdílet svůj osobní příběh a zkušenosti.

Stres a možnosti jeho zvládání – Mgr. Olga Sychrová, školní psycholožka

Paní psycholožka byla velmi milá, příjemná a vstřícná. Měla klidný a příjemný hlas, dokázala vše srozumitelně vysvětlit a poradila nám užitečné věci. Působila přátelsky a bylo vidět, že má k tématu blízko.

Přednáška se mi líbila a byla pro mě přínosná. Naučil jsem se nové techniky zvládání stresu, zejména správné dýchání a jednoduchá fyzická cvičení, která mi pomohou ve stresových situacích. Zaujalo mě také zjištění, že stres může být v některých případech i užitečný. Dozvěděl jsem se, jak se lépe připravit například na prezentaci před třídou nebo jak zvládat situace, které mě stresují. Přednáška byla zábavná a moc jsem si ji užil.

V zajetí drogy – osobní příběh – Tereza Ryzáková, Podané ruce

Přednášející byla velmi milá, otevřená a upřímná. Během přednášky se nás aktivně ptala, zapojovala nás do diskuse a příjemně s námi komunikovala.

Přednáška se mi velmi líbila, protože byla založená na skutečném osobním příběhu, který se přednášející opravdu stal. O svých zkušenostech mluvila srozumitelně a poutavě. Přednáška byla zajímavá, poučná a velmi mě bavila. Dozvěděla jsem se mnoho nových informací a uvědomila jsem si rizika spojená s užíváním drog. Celý příběh na mě silně zapůsobil a klidně by mohl být i delší, dokázala bych ho poslouchat ještě déle.

Příběh odsouzeného – věznice Bohunice, doprovod Bc. Tomáš Borík

Přednášející byl milý, příjemný a sympatický. Mluvil velmi srozumitelně, dobře se poslouchal a všemu jsem rozuměla. Překvapilo mě, jak vysoký trest dostal za svůj čin.

Přednáška se mi velmi líbila, byla zajímavá a poučná. Jeho osobní příběh mě silně zaujal, zejména část, kdy vyprávěl o tom, jaké to je být odsouzen za vraždu kamaráda. Pro mě to byla nejlepší přednáška za celé čtyři roky, po které se účastním akce Noc bez drog.

Přednáška se mi velmi líbila a byla zajímavá. Oceňuji, jak přednášející dokázal jednotlivé situace dobře popsat a srozumitelně vysvětlit. Překvapilo mě, jak otevřeně a klidně dokázal mluvit o takto těžkých a nepříjemných tématech. Bylo vidět, že přesně ví, co chce říct, a že měl přednášku časově dobře rozvrženou, i přesto, že se jednalo o velmi citlivé události.

Nejvíce mě zasáhla část týkající se smrti jeho kamaráda a skutečnost, že za tuto událost dostal trest deset let vězení, přičemž na začátku byl zařazen do nejpřísnější ostrahy. Připadalo mi to velmi nespravedlivé, zejména proto, že kamarád alkohol vypil dobrovolně a odpovědnost za jeho smrt byla z velké části přenesena na odsouzeného. Deset let mi v tomto případě připadá jako velmi přísný trest.

Povídání s peerkou Jančou Konečnou z organizace Renadi

Přednášející byla velmi sympatická a milá, mluvila srozumitelně a poutavě. Líbilo se mi, jak dokázala vyprávět celý svůj životní příběh, který byl místy velmi silný a emotivní.

Přednáška byla zajímavá, poučná a přínosná. Zaujalo mě její osobní vyprávění o zkušenostech s drogami a alkoholem, o nevýhodách návykových látek i o tom, jak tyto látky ovlivnily její život. Vysvětlovala vše tak, aby tomu každý porozuměl, a mluvili jsme také o alkoholu, jeho vzniku a o drogách obecně. Na závěr se věnovala své současné práci a pomoci lidem se závislostmi. Z celého příběhu jsem si odnesl ponaučení a uvědomění si rizik spojených s užíváním drog a alkoholu.

Dáš si taky? – Bc. Vanda Pivodová a David Čech z organizace Ratolest

Přednášející byli milí a vstřícní, dobře se s nimi komunikovalo a všemu jsme rozuměli.

Přednáška se mi velmi líbila, zejména proto, že jsme pracovali ve skupinkách a společně hledali odpovědi na zadané otázky. Dozvěděla jsem se mnoho nových informací. Povídali jsme si o alkoholu, cigaretách a energetických nápojích a o tom, proč jsou tyto látky nebezpečné. Přednáška byla zajímavá, poučná a velmi mě bavila.

Zpětná vazba od učitelů

Žáci měli v první části Noci bez drog možnost vyslechnout si například přednášku vedenou vězněm, který žákům popsal svou cestu, kdy jedna událost zavedla normálního dospívajícího kluka až do útrob vězení. Jednalo se o velmi silný příběh, který se žáků velmi dotkl, protože by mohl potkat každého jednoho z nich. Žáci napjatě poslouchali, na konci kladli mnoho dotazů. Zanechalo to v nich hlubokou emoční stopu. Věřím, že přednáška u dětí výrazně pomůže s prevencí konzumace a manipulace návykových látek. Po přednáškách následovaly již klasicky dílničky, kdy si žáci mohli například v informatice vyzkoušet šifrovací únikovou hru, programovat VEX roboty nebo si prostě odpočinout u nějaké oddechovky. Celý večer zakončilo přespání ve škole. Žáci si akci užili a už se těší na další ročník.

Vojtěch Hanák

Byla jsem na přednášce s peerkou Janou Konečnou. Přednáška byla velmi zajímavá a měla spád. Byla to spíše osobní zpověď, jak může dítě spadnout do drog, alkoholu a krást jen proto, že hledá přijetí a pocit sounáležitosti. Přednášející byla hodně otevřená a její zkušenosti z vězení na děti hodně zapůsobily.

Soňa Kašková

I letos jsem měl na Noci bez drog tradičně na starosti dílnu Na lovu. Dílna se vydařila, účast sice nebyla tak vysoká jako v minulých letech, o to větší však bylo nasazení samotných hráčů. Lovci z řad žáků 9. A se osvědčili a nikomu nedali výhru zadarmo. Ani poražení však neodcházeli s prázdnou, protože byly připraveny ceny útěchy.

Martin Orság

Přednáška Prevence pohledem práva byla super a za mě velmi zdařilá. Přednášející žáky zaujal po celou hodinu, měl vše dobře připravené a bylo zřejmé, že umí s mladými lidmi komunikovat. Aktivně je zapojoval do diskuse a často se jich ptal. Jediná výtku ze strany některých žáků zazněla na konci přednášky, kdy očekávali větší množství konkrétních paragrafů a zákonů. Ty sice během přednášky zazněly, ale pro část žáků jich bylo pravděpodobně méně, než očekávali. Z mého pohledu se jednalo o velmi kvalitní přednášku, kterou jsem si sám rád poslechl.

Dílna Deskové hry měla letos překvapivě dobrou návštěvnost, přestože jsem na základě zpětné vazby z minulého roku očekával spíše menší zájem. Žáci se v dílně průběžně střídali, fluktuace byla patrná, ale celkově se jich zapojilo hodně, někteří i opakovaně. Dílna rozhodně netrpěla nízkou účastí. Velkou pomocí byly bývalé žákyně v roli asistentek, za což jim patří poděkování. Žáci si mohli zahrát hry jako Twister, Krycí jména, šachy, Activity, Tipni si! a další, čehož naplno využili a hráli až do jedenácté hodiny večerní. Vrcholem večera byl duel v karetní hře Magic: the Gathering mezi Jiřím Struhařem z 8. C a panem učitelem Šidlem, ze kterého pan učitel vyšel jako jednoznačný vítěz v poměru 2:0.

Ondřej Šidlo

Přednáška Drogy – osobní příběh bývalého odsouzeného pana Martina Rambouska

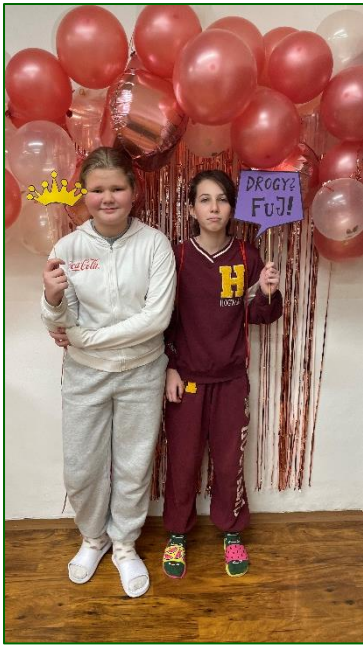
Jednou z preventivních přednášek, které naši žáci absolvovali, byl silný a autentický příběh muže, jehož drogy dostaly až na samotné dno života. Tímto mužem byl pan Rambousek, který naši školu navštívil už poněkolikáté, aby varoval mladou generaci před úskalími a skrytými nástrahami života spojeného s drogami. Žákům otevřeně vyprávěl, jak se k drogám dostal, jak začal s jejich distribucí v České republice a jak se jeho obchod postupně rozrůstal. Později se zapojil dokonce do mezinárodního obchodu – dovážel drogy z Nizozemska a vyvážel je až do USA. Právě export do Ameriky se mu však stal osudným. Byl odhalen, zatčen a skončil ve vězení, kde zažíval velmi těžké psychické období a hluboké deprese.

Pan Rambousek barvitě a otevřeně popisoval, jak to ve vězení chodí, jaké pocity člověk prožívá, když ztratí svobodu, důvěru i sám sebe. Svůj příběh navíc doplnil fotkami z vězeňské cely a dalších míst, což jeho svědectví dodalo ještě větší váhu a realističnost. Přednáška byla pro žáky velmi silná, poučná a přínosná. Po jejím skončení bylo na tvářích některých žáků vidět opravdový údiv – nejen nad tím, že tento muž něco takového skutečně prožil a přežil, ale i nad tím, že má odvahu svůj příběh sdílet s ostatními, aby je varoval a pomohl jim neudělat stejnou chybu.

Jeho odvaha vyprávět svůj příběh byla varováním, ale zároveň i nadějí. Dokázal, že i když člověk klesne až na dno, může z něj znovu vstát – ale cesta zpět je nesmírně těžká a bolestná. A proto je mnohem lepší na to dno nikdy nespadnout.

Monika Koudjane

Šestáci se učili být bezpečnými účastníky silničního provozu

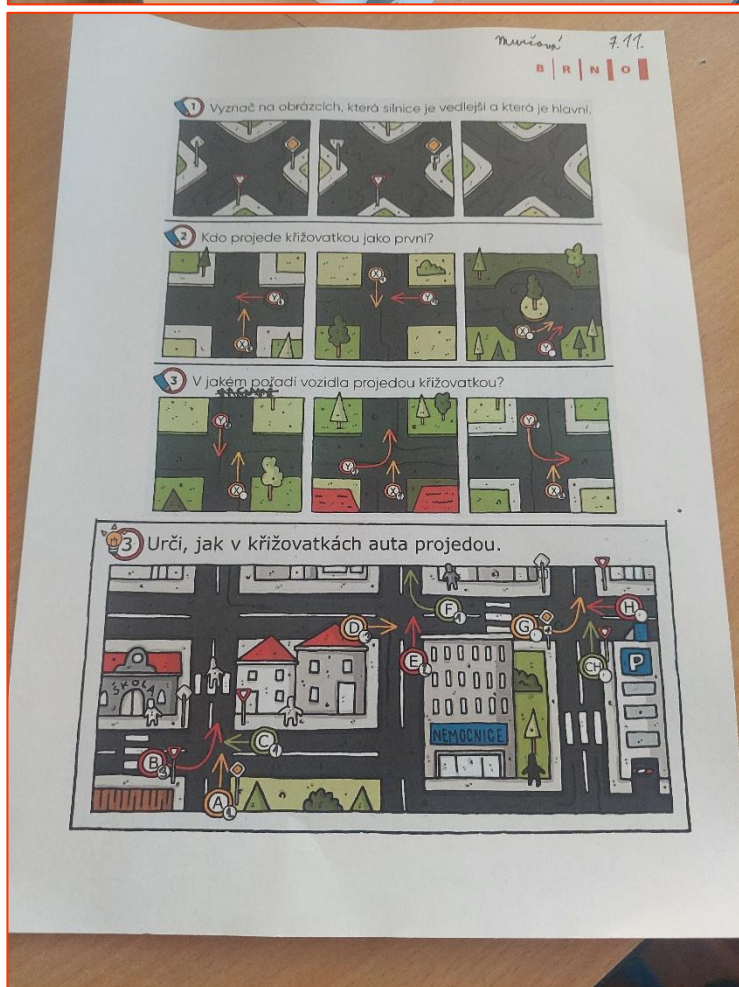
Laura Stávková

V listopadu proběhla ve třídě 6. C teoretická dopravní výchova. Celou hodinu vedla velmi šikovná studentka, která dětem poutavě vysvětlovala pravidla bezpečného chování na silnici.

Žáci si během programu zopakovali základní dopravní značky a dozvěděli se, jak se mají správně chovat jako chodci i cyklisté. Nešlo ale jen o poslouchání – děti plnily i různé praktické úkoly a kvízy. Díky tomu si nové poznatky hned vyzkoušely v praxi.

Studentka dokázala výuku oživit zajímavými příklady z reálných situací. Žáci se aktivně zapojovali, diskutovali a vzájemně si pomáhali. Hodina utekla jako voda a všichni si z ní odnesli spoustu užitečných informací. Na závěr čekalo na děti milé překvapení – za vzornou spolupráci dostal každý účastník propisku.

Celá akce se velmi povedla a už teď se těšíme na další podobné vzdělávací programy.

Muzeum iluzí Absurdia

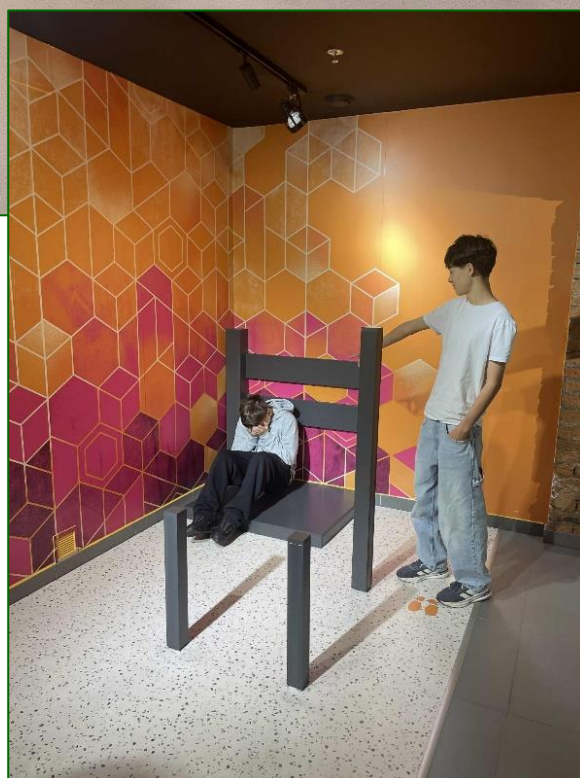
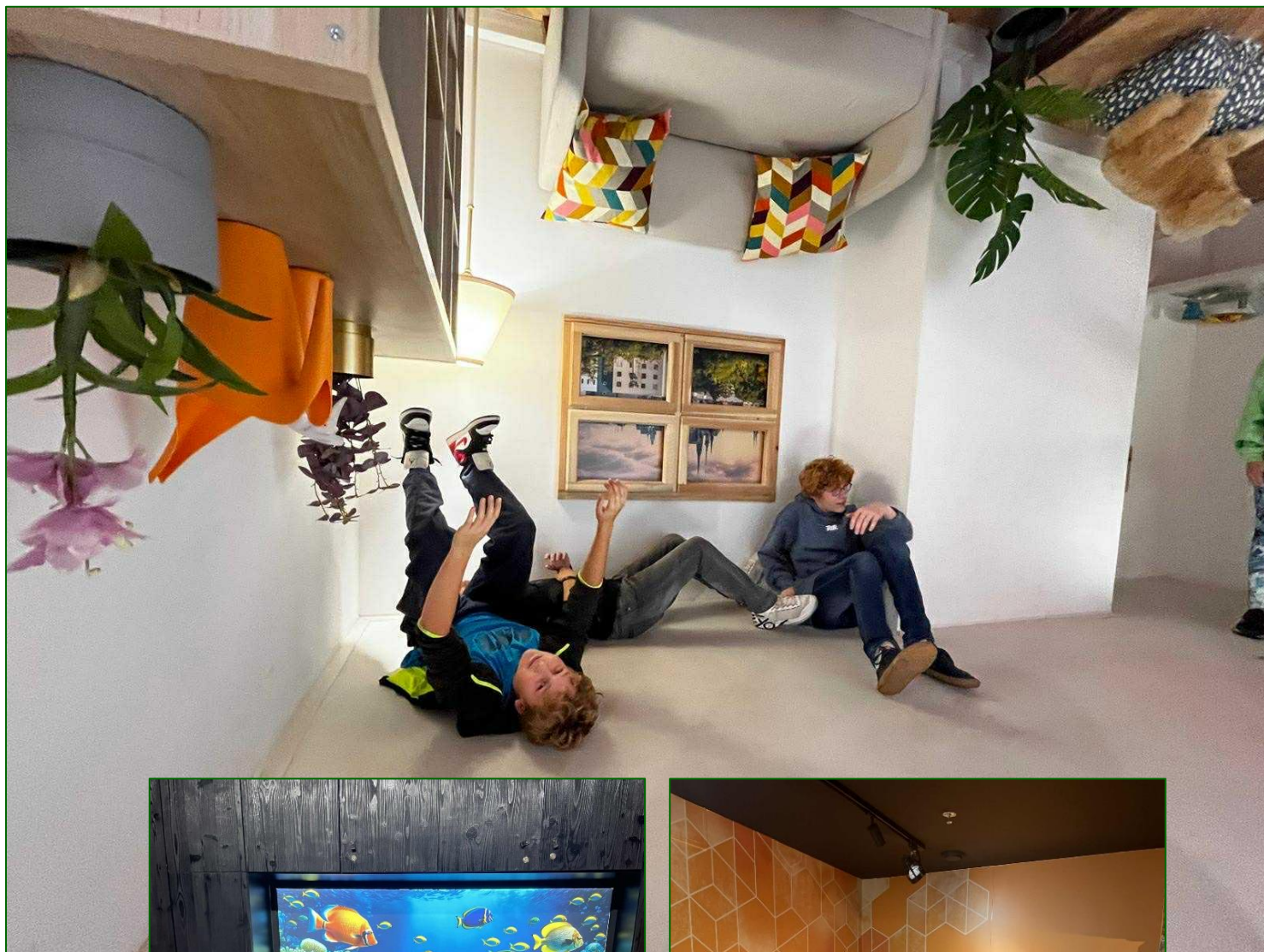
Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Ve čtvrtek 30. října 2025 se třída 7. A vydala na exkurzi do Muzea iluzí Absurdia v Brně. Už samotný vstup do muzea naznačil, že tentokrát půjde o opravdu neobvyklý zážitek. Čekal nás svět, kde realita klame a oči nevěří tomu, co vidí.

Hned na začátku jsme se ztratili v zrcadlovém bludišti, které dokonale zmátlo i ty s nejlepším orientačním smyslem. Poté jsme objevili místnost vzhůru nohama, kde se z návštěvníků stali doslova akrobaté na stropě, a také optické klamy, které se pohybovaly, i když ve skutečnosti zůstávaly naprosto statické.

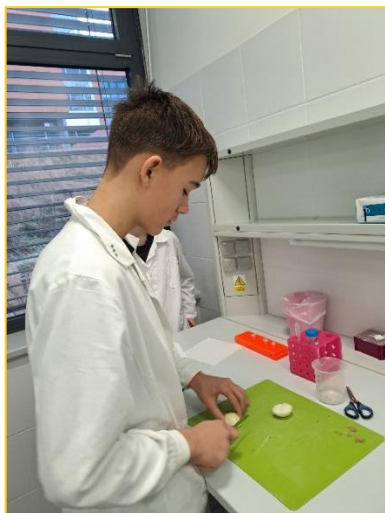
Každá expozice byla doplněna vysvětlením principů optiky a vnímání, takže jsme se nejen bavili, ale zároveň i něco nového naučili. Dozvěděli jsme se například, proč náš mozek „vidí“ věci, které ve skutečnosti neexistují.

Z exkurze jsme si odnesli spoustu dojmů, zážitků i fotografií – a hlavně chuť zkoumat svět kolem sebe s větší pozorností.

Osmáci na kurzu genetiky: Objevovali jsme tajemství DNA

Ivana Coufalová, Jolana Hárková

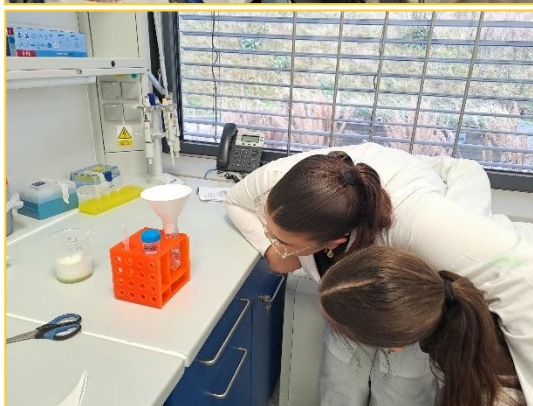

Žáci 8. A a 8. C se nedávno zúčastnili zajímavého kurzu zaměřeného na genetiku. Navštívili centrum Bioskop, které je umístěno v Univerzitním Kampusu Masarykovy univerzity. Během kurzu se seznámili se základními principy toho, jak se dědičné znaky přenášejí z rodičů na potomky a že všechny tyto procesy mají svůj hmotný základ.

V úvodní části se žáci dozvěděli, co je to DNA a jak dokáže uchovávat veškeré informace potřebné pro vznik člověka. Lektorky jim také vysvětlily, jak se tyto informace „překládají“ do stavebních jednotek těla – proteinů. I složitá témata byla podána srozumitelně a doplněna o zajímavé příklady.

Největší úspěch měla praktická část kurzu. Osmáci si sami vyzkoušeli izolaci DNA z cibule, pracovali s genetickým kódem jako se šifrovacím jazykem a skládali model DNA. Díky tomu si mohli teorii doslova „osahat“ a lépe jí porozumět.

Workshop probíhal formou pokusů, které byly průběžně doplňovány diskuzí. Většinu experimentů si žáci prováděli sami, některé ukázky předvedli lektori. Celá akce byla velmi přínosná a pro mnohé z nás i inspirující. Možná právě tady se zrodil budoucí genetik!

Badatelská chemie v 8. ročnících: Voda pod lupou Ivana Coufalová

V hodinách chemie se žáci 8. A a 8. C tentokrát proměnili v malé vědce. Místo běžného výkladu pracovali pod vedením studentky Pedagogické fakulty badatelskou metodou, díky které mohli vlastnosti vody objevovat sami – pozorováním, pokusy a vlastními závěry.

Na začátku se seznámili se základními vlastnostmi vody a zaměřili se na její význam pro život. Velký zájem vzbudilo sledování povrchového napětí vody, kdy žáci pomocí jednoduchých pokusů zkoumali, proč se drobné předměty mohou na vodní hladině udržet a jak se chování vody mění po přidání saponátu.

Další část badání byla věnována tvrdosti vody. Žáci porovnávali různé vzorky vody a zjišťovali, jak obsah minerálních látek ovlivňuje její vlastnosti, tvorbu pěny. Získané poznatky si spojili s běžným životem – například s praním nebo usazováním vodního kamene.

Velmi praktickou aktivitou byla přírodní filtrace znečištěné vody. Pomocí písku, šterku, uhlí a dalších přírodních materiálů si žáci sestavili vlastní filtry a sledovali, jak se kvalita vody postupně zlepšuje. Díky tomu pochopili principy čištění vody i důležitost ochrany vodních zdrojů.

Na závěr si žáci vyzkoušeli simulaci koloběhu vody v přírodě, při které pozorovali vypařování, kondenzaci a srážky v zjednodušeném modelu. Tento pokus jim pomohl propojit chemii s přírodopisem a lépe porozumět přírodním procesům kolem nás.

Všechny pokusy, pozorování i vlastní úvahy si žáci pečlivě zapisovali do badatelského deníku, který jim sloužil nejen jako záznam práce, ale i jako prostor pro kladení otázek a formulování závěrů.

Hodina chemie tak byla nejen poučná, ale i zábavná. Žáci si vyzkoušeli, že věda není jen o vzorcích a definicích, ale především o objevování, přemýšlení a hledání souvislostí.

Já a droga – preventivní program pro 9. C

Monika Kouadjane, Vojtěch Hanák

29. listopadu jsme navštívili s třídou 9. C Pedagogicko-psychologickou poradnu Sládkova, která se nachází v části Brno-Černá Pole, konkrétně preventivní program *Droga a já*. Trval dvě hodiny a byl veden prožitkovou formou. Cílem nebylo předat informace o účincích a škodlivosti jednotlivých drog, nýbrž představit si, jak by život se závislostí mohl vypadat.

V první části jsme kreslili obrázky, kde jsme měli pomocí barev a tvarů vyjádřit, jak se člověk v závislosti na droze asi cítí. Naše výtvary jsme pak seřadili od nejveselejších po depresivně černé. Díky obrázkům lektori názorně vysvětlili fáze drogové závislosti.

Ve druhé části jsme si zahráli hru *Ďáblův mariáš*, jejíž cílem bylo představit si alternativu našeho života s drogou. Žáci i my, učitelé, jsme dostali do rukou 6 karet, na které jsme si vypsali věci, lidi, vlastnosti a koníčky, které jsou pro nás důležité a charakterizují náš život. Poté hra začala. Seděli jsme v kruhu se svými kartami a nikomu jsme neměli ukazovat, co jsme napsali. V úvodu obcházel lektor náš kruh s košem, do kterého jsme měli hodit kartu, které se dokážeme vzdát. V dalším kole zasáhla ruka osudu (lektor), který každému náhodně odebral jednu kartu z rukou. Každý jsme něco ztratili. Ztráty byly hluboké i lehčí. V následujícím kole přišla droga v podobě karty X.

Hra končila ve chvíli, kdy nám v rukou zůstaly pouze dvě životní hodnoty a právě droga. V tu chvíli jsme se měli zamyslet nad zásadní otázkou: Dokázali bychom se drogy vzdát pouze díky těm dvěma zbývajícím věcem? Pro někoho

byla rozhodující třeba rodina nebo přátelé, s jejichž podporou by se dokázali drogy vzdát. Jiným zůstaly pouze koníčky – a ti si uvědomili, že by to měli mnohem, mnohem těžší.

Celý program nás vedl k hlubšímu zamyšlení nad tím, co je v životě skutečně důležité. Uvědomili jsme si, že drogy nám možná mohou něco krátkodobě „nabídnout“, ale ve skutečnosti nás připravují o to nejcennější – vztahy, sny, zdraví i sebeúctu. Záleží jen na nás, čím své „životní karty“ zaplníme.

SURVIVOR

Tajemství posledního vlka

8. A, 8. B a 8. C na RS Jasenka v Zubří 1.-3. 12. 2025

Členové týmu spolupracují, podporují se a vzájemně si důvěřují. Přínos jednotlivce pro tým pak spočívá v jeho schopnostech, znalostech a iniciativě, které přispívají k dosažení společných cílů.

Jednotlivci pracují společně jako celek, sdílejí odpovědnost a podporují jeden druhého při plnění úkolů. Členové týmu spojují své síly, dovednosti a nápady, aby dosáhli společného cíle.

Účastníci se učí zvládat náročné aktivity, jako jsou běh, lezení nebo stavba přístřešku, ale také budovat svou psychickou odolnost vůči stresu, únavě nebo nejistotě.

Žažit Survivor

Ráno jsme se sešli v 7:45 na zastávce Gruzínská, naložili zavazadla a vyrazili do RS Jasenka v Zubří. Po příjezdu jsme si odložili věci v budově Slunečnice, převzali klíče od pokojů a sešli se venku před budovou.

Poté jsme se přesunuli do menšího sálu v druhé budově, kde nás přivítali instruktoři a rozdělili nás podle tříd do tří skupin. Naší třídě byli přiděleni instruktoři Kuba a Gabča. Společně jsme se přesunuli do herny, kde jsme hráli seznamovací hry. Následoval oběd, který byl velmi dobrý, a poté dvouhodinový polední klid.

Odpolední program byl zaměřený na praktické dovednosti. Učili jsme se vázat uzly, stavět tarp a rozdělovat oheň. Poté následovala fyzicky nejnáročnější hra celého Survivoru. Byli jsme rozděleni do skupin a ve dvojicích jsme běhali v aréně. Měla jsem obavy, že to nezvládnou, ale nejtěžší byla první čtyři kola. Potom už se to dalo zvládnout.

Po večeři jsme se v herně učili základy první pomoci a následně jsme se přesunuli do jídelny, kde jsme hádali filmové a pohádkové znělky. Večer jsme se vrátili na Slunečnici a šli spát.

V úterý jsme měli v 8 hodin snídani a od 9 hodin pokračoval program. Dopoledne jsme šli do lesa, kde jsme se snažili dobýt území, což se nám nepodařilo. Po obědě a poledním klidu následoval odpolední program na stanovištích. Večer jsme se znovu vydali do lesa, kde byla připravena noční hra. Na cestě chodil strážce, který bubnoval, a naším úkolem bylo získat amulet, aniž by nás zahlédl v pohybu.

Po skončení hry jsme se sešli se svými třídami v hernách a společně zhodnotili den. Bavili jsme se o tom, co se nám povedlo a koho nebo co bychom chtěli ocenit. Poté jsme šli spát.

Ve středu dopoledne jsme ještě hráli hry se svou třídou a po obědě jsme vyrazili zpět do Brna.

Celý program se mi velmi líbil. Hry byly zajímavé a většinu z nich jsem neznala. Instruktoři byli příjemní, milí a celkově fajn. Ze Survivoru jsem si odnesla především to, že základem všeho je respekt k ostatním, spolupráce a komunikace.

Adéla Moravcová, 8. A

Hry a program:

Program byl dobře připravený, pestrý, zajímavý s velkým množstvím her, které podporovaly spolupráci mezi námi. Většinou jsme pracovali společně nebo v týmech. Některé aktivity byly fyzicky náročnější, zejména aréna, ve které jsme běhali ve dvojicích několik kol a někteří byli na pokraji svých sil. První den byl program velmi intenzivní a všichni byli do večera unavení. V dalších dnech už nebyl program tak fyzicky náročný a atmosféra byla tak uvolněnější a veselejší.

Velmi se nám líbili venkovní aktivity, například rozdělování ohně ve sněhu. Bylo to složité, ale některým se to povedlo. Mezi nejoblíbenější hry patřilo řízení dřevěné, ručně vyrobené Formule 1, hry v lese, například hra s čísly nebo hra s králem, a závěrečná večerní hra v lese s hledáním amuletů. Ceníme si také týmové podpory, díky které se podařilo zvládnout i náročnější aktivity.

Celkově nás program bavil, i když byl místy fyzicky náročný. Každá hra měla něco do sebe a přispěla k dobrému zážitku.

Co mi to dalo:

Akce vedla k lepší spolupráci ve třídě a většímu respektu mezi námi. Uvědomili jsme si, že je důležité si pomáhat, nedělat si naschvály a naslouchat názorům ostatních. Je potřeba zlepšit komunikaci, plánování a dodržování domluvených pravidel.

Po absolvování programu se naše třída více stmelila a začala lépe fungovat jako tým. Mnozí se více sblížili se spolužáky, poznali o nich nové věci a někteří byli příjemně překvapeni jejich chováním a schopnostmi.

Akce přinesla nejen zábavu a nové úžasné zážitky, ale také osobní posun. Některí si uvědomili vlastní hranice a zjistili, že dokážou zvládnout víc, než si mysleli, například při fyzicky náročné hře.

Survivor určitě přispěl ke zlepšení vztahů ve třídě, posílení spolupráce a vytvoření zážitků, na které budeme rádi vzpomínat.

Vzkaz instruktorům:

Děkujeme vám za vaši trpělivost, energii a skvěle připravený program Survivor. Moc se nám líbil a užili jsme si ho. Děláte svou práci dobře a je vidět, že vám záleží na spolupráci, respektu a atmosféře ve skupině.

Přejeme vám krásné Vánoce, bohatého Ježíška, hodně zdraví, štěstí, lásky a úspěchů do nového roku. Ať se vám daří a doufáme, že se se Survivorem zase někdy uvidíme, třeba příští rok.

Mějte se krásně a děkujeme.

Marek P., Marek M., Marek V., Lukáš, Viktor, Michal, Lara, Adéla, Eliška, Tina, Lucka, Alena, Olga a Jolana, 8. A

Hodnocení od 8. A

Ubytování:

Ubytování bylo celkově hodnoceno velmi pozitivně. Pokoje byly prostorné, útulné a dobře vybavené. Velkým plusem byla vlastní koupelna se sprchou a WC, pohodlné postele, dostatek úložného prostoru a možnost mít na pokoji návštěvy. Někteří ocenili i ledničku na pokoji. Ubytování předčilo očekávání.

Areál:

Areál byl velký, přehledný a vhodný pro různé aktivity. Nabízel dostatek prostoru a bylo snadné se v něm orientovat. Negativem byla kluzká, ledová cesta při přesunech na jídlo a program, zejména v zimních podmínkách.

Strava:

Strava byla výborná, někteří ji dokonce ohodnotili 10/10. Nejvíce chválené byly snídaně formou švédských stolů, zejména sladké pečivo – jako croissanty a buchtičky. Jídlo bylo chutné, kvalitní a vyvážené, každý si mohl vybrat z několika nápojů. Mezi oblíbená jídla patřila například smažená treska s hranolkami. Vařili fakt moc dobře.

Instruktoři Kuba a Gabča:

Žáci hodnotili instruktory velmi pozitivně. Kuba působil přísněji, ale byl spravedlivý, ochotný pomoci a k dětem se choval s respektem. Gabča byla spíše tišší, ale vždy pomohla, když bylo potřeba, a byla vnímána jako milá a vstřícná. Oba byli trpěliví, hodní a dokázali srozumitelně vysvětlit aktivity, i když někdo něčemu nerozuměl.

Instruktoři respektovali všechny žáky a případné problémy řešili klidně a rozumně. Podporovali spolupráci, komunikaci a učení se novým věcem. Žáci si cenili i toho, že dokázali dobře pracovat s dětmi, které předtím neznali.

Většina žáků byla spokojena s tím, že jejich instruktory byli právě Kuba a Gabča. Byli žáky vnímáni jako milí, moudří, trpěliví a lidští.

Účastníci z 8. A

Hodnocení od 8. C

Líbila se nám spolupráce a komunikace a vzájemnost. Pobyt byl útulný, čistý, měl Wi-Fi. Nejvíce se nám líbila akce dostávání se k amuletům vlků. Nelíbilo se nám, že nám 8. A klepala na dveře. Bylo tu dobré jídlo, nejlepší bylo rybí filé.

Dominik B., Timur Y., Arsenii R.

Na pobytu se nám líbilo. Musíme pochválit jídlo, které bylo výborné. Instruktoři byli milí a byla s nimi zábava. Hráli jsme Radar, Arénu, která byla vyčerpávající, a další zajímavé hry. Na pokoji byl jen jeden radiátor, byla mi zima.

Jiří S., Lukáš H.

Aréna byla hra, kde jsme běhali 7 kol, třídy byly rozděleny na dvě skupiny. Hra to byla náročná, ale zábavná. Přestože někomu bylo po dlouhém běhání špatně, líbilo se nám, že jsme spolupracovali a posílili kolektiv.

Klára B., Melanie P.

V Zubří byl dobrý zábavný program a dobré jídlo. Ubytování bylo příjemné. Nejzajímavější byla hra Vlčí lov. Naučili jsme se vázat lodní uzel a stavět tarp (přístřešek) v lese.

Klára Š., Filip D.

My budeme hodnotit jídlo na pobytu v Zubří: snídaně byly bohaté, chutné, každý si dokázal něco vybrat. Nejpopulárnější byly párky, lívance a vajíčka. Svačiny byly malé, ale dobré, na zahnání hladu po aktivitě dostačující. Obědy byly velké, dobré, vždy s polévkou, kterou jsme si mohli přidat. Hlavní jídlo bylo super. Večeře byly teplé a velké. K tomu všemu jsme si mohli načepovat pomerančový, jablečný džus, vodu i čaj.

Pavel Z., Dominik D.

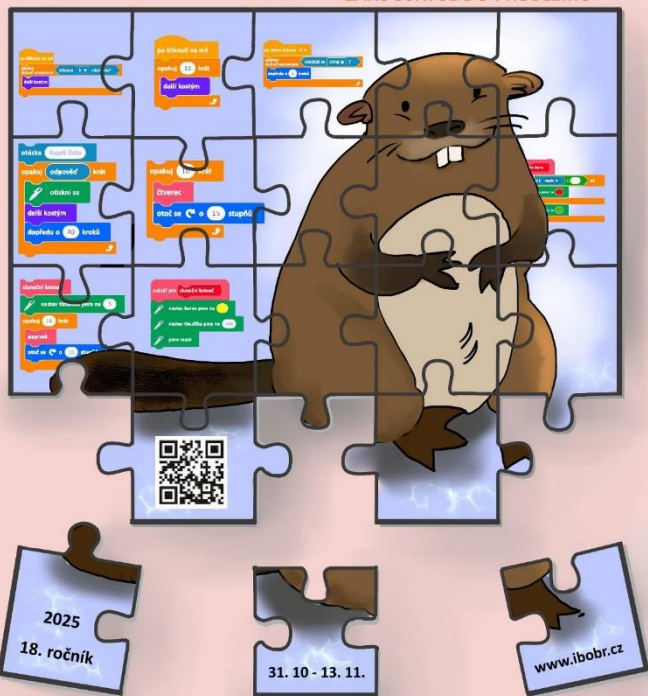
Rády bychom vás seznámily s aktivitami v Zubří. Všechny, které si pro nás připravili lektori, jsme si moc užili. Při jedné z aktivit jsme se naučili vázat loďák, který jsme použili na stavbu přístřešku. Zkoušeli jsme rozdělovat oheň na sněhu. Nejnáročnější hra byla Aréna a Win Win. Večer jsme měli rituál, kde jsme každý večer oceňovali sebe nebo některého ze spolužáků.

Samuel V., Žofie S.

Bobřík informatiky

ZAKOUSNI SE DO PROBLÉMU

V termínu od 3. do 14. listopadu se na naší škole uskutečnil další ročník Bobříka informatiky. Jedná se o celosvětovou olympiádu z informatiky, které se jen v České republice každoročně účastní téměř 300 tisíc žáků. Žáci v necelé ¾ hodince řešili 16 úkolů zaměřených na logiku, programování a další oblasti světa informatiky. I když úspěchy nedosáhly stejné míry jako minulý rok, který byl vskutku výjimečný, rozhodně se nemáme za co stydět.

V kategorii Benjamin (kategorie 6. tříd) byli tři úspěšní řešitelé, patří tak do 12 % nejlepších řešitelů v rámci ČR. V kategorii Kadet (pro žáky 7. a 8. ročníků) bylo hned 10 úspěšných řešitelů, kteří patří mezi 25 % nejlepších řešitelů v rámci ČR. V kategorii Junior (pro žáky 9. ročníků) uspěli tři žáci, řadí se tak mezi nejlepších 12 % v ČR. Stejně jako loni, tak i letos se zaskvěl především Lev Steblianko, jehož výkon stačil na celkové 2200. místo v ČR. Všem účastníkům děkujeme a úspěšným řešitelům gratulujeme.

Zkuste, jestli si poradíte s jedním z příkladů, nad kterými přemýšleli naši žáci!

Pokud jste se Bobříka informatiky neúčastnili, můžete nám své výsledky hodit do schránky Armixxu. Správné řešitele jako vždy odměníme!

Kolik šlo do lesa?

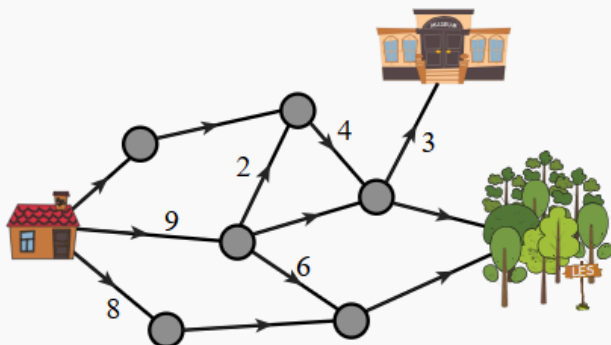
Žáci šli na exkurzi. Vyšli ze školy a mohli jít vlastní cestou podle šipek. Někteří došli na historickou přednášku do muzea .

a zbytek došel do lesa na ekologické bádání .

Cestu zaznamenali na mapě. Každé šedé kolečko představuje místo, kam se žáci mohli vydat, a čáry se šípkami mezi nimi jsou cesty, kterými mohli jít. Číslo u cest ukazuje, kolik žáků se vydalo danou cestou. Například číslo 3 u cesty k muzeu znamená, že se touto cestou vydali 3 žáci a šli do muzea.

U některých cest číslo chybí. Přesto z neúplných dat dokážeme něco poznat.

Kolik žáků šlo do lesa? Zapiš číslo.

Školní kolo anglické olympiády

Jaromír Krejčí

Poslední prosincový týden proběhla na naší škole anglická olympiáda, které se zúčastnili vybraní žáci druhého stupně, kteří mají rádi anglický jazyk a chtějí si vyzkoušet své znalosti a komunikační dovednosti. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií. Šesté a sedmé třídy soutěžily společně a osmé a deváté třídy taktéž. V první části žáci vyplňovali písemný test zaměřený na gramatiku, slovní zásobu a porozumění textu. Druhá část, do které postoupilo z prvního kola pět nejlepších, byla ústní, kde soutěžící vedli rozhovor na téma, které si vylosovali. Tato část byla zejména pro žáky šestých tříd úplně nová, nicméně se s ní poprali s bravurou a některé výkony byly přímo excelentní. Hodnocena byla nejen správnost odpovědí, ale také plynulost projevu, výslovnost a schopnost reagovat v angličtině bez dlouhého přemýšlení.

V kategorii 6. a 7. tříd zvítězil Maximiliano Gabriel Maulén ze 6. B, druhá skončila Veronika Radilová také ze 6. B a na třetím místě se umístila Martina Vavroušková ze 7. C. Mezi žáky osmých a devátých tříd vyhrála Emma Navrátilová z 9. B, na společném druhém místě se shodným počtem bodů skončili Jakub Neugebauer z 9. C a Ondřej Rybka z 9. A.

Anglická olympiáda ukázala, že naši žáci mají velmi dobré jazykové dovednosti a nebojí se angličtinu aktivně používat. Vítězové školního kola postupují do městského kola, kde budou naši školu reprezentovat. Všem účastníkům patří velká pochvala za odvahu i za snahu a postupujícím přejeme hodně štěstí v další části soutěže.

VÁNOCE

Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?

Juli: Já se na pohádky moc nedívám, ale jinak Sám doma.

Neli: Taky Sám doma.

Kryštof: Asi Grinch je jeden z mých oblíbených.

Stas: Samozřejmě Grinch.

Tobi: Nemám rád vánoční pohádky!

Dan: Moje nejoblíbenější pohádka je Grinch.

Niky: Moje neoblíbenější pohádka je Sám doma.

Isi: Já mám ráda všechny, ale nejoblíbenější je Sám doma a Jak si nevzít princeznu.

Kája: Jako to je těžké, ale asi Mrazík.

Áďa: To bude asi Sám doma.

Kája: Já nemám žádnou oblíbenou.

Dan: Jurský park teorie chaosu.

Radek: Rychle a zběsile rozhodně!!!!

Petr: Určitě Pelíšky.

Šimon: Sám doma.

Danča: Nemám oblíbenou pohádku.

Terka: Asi Sám doma.

Simi: Tak to asi Popelka.

Jaké tradice jste tento rok dělali?

Juli: Samozřejmě jsem ležela a odpočívala.

Neli: Ležela jsem a byla jsem i u koní.

Kryštof: Žádné tradice jsme nedělali.

Stas: Dávali jsme se na pohádky.

Tobi: Jenom jsme měli štědrovečerní večeři.

Dan: Otevírání dárků.

Niky: Doma jsem se koukala na pohádky, potom jsme měli

štědrovečerní večeři a rozbalovali dárky.

Isi: Zdobení stromečku, štědrovečerní večeři a krájení jablíček.

Kája: Pouštění lodiček a rozkrajování jablíček.

Áďa: Tak my jsme dělali rozbalování dárků, štědrovečerní večeře, pouštění lodiček a rozkrájení jablíček.

Kája: Jedla jsem řízek!!

Dan: Rozbalování dárků.

Radek: Hráli jsme na mobilu.

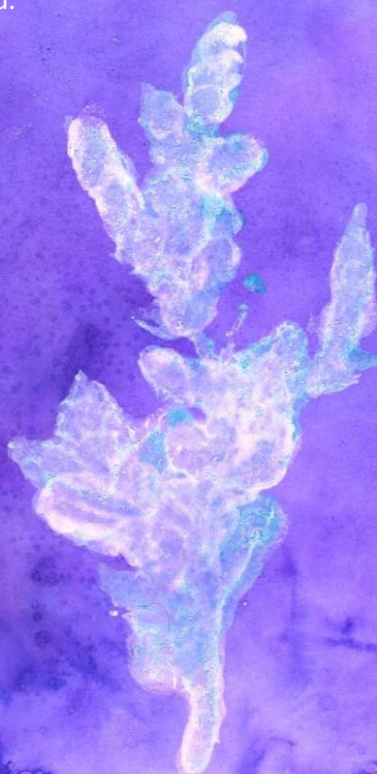
Petr: Házeli jsme botou.

Šimon: Zdobení stromečku.

Danča: Nic jsme nedělali, jen odpočívali.

Terka: Lití olova.

Simi: Určitě jsme jedli kapra a rozkrajovali jablíčka.

Spolužáky ze 6. A
zpovídaly
redaktorky Armixxu
Isabella Karešová,
Adéla Dvořáková
a Nikol Osvaldová

Vánoce očima dětí z 1. stupně

Redaktorky časopisu Eva Mátlová a Michaela Soukupová

se ptaly žáků 1. B, 2. A a 4. B

Jaké vánoční zvyky dodržujete a jak u vás probíhají Vánoce?

„Rozdáváme si dárky, lijeme olovo a rozkrajujeme jablko.“

„My rozkrajujeme jablko, pouštíme si lodičky ve vaně, děláme štědrovečerní večeři, kapra a lososa, rozbalujeme dárky a chodíme ven, aby Ježíšek mohl dát dárky pod strom.“

„U nás to probíhá tak, že my dodržujeme svoji tradici, že na 23. prosince dáváme stromeček. Potom táta jde pro kapra, máma ho osmaží a počkáme. A tento rok jsme taky měli normálně kapra a bramborový salát a líbilo se mi to nejvíc, protože jsme byli ještě s babičkou a dědou.“

„My dodržujeme zvyky, jakože máme poslouchat rodiče, uklidit, ozdobit stromeček, pak jít do pokoje a čekáme, až zazvoní zvoneček a čekáme na dárky. A rozkrajujeme i jablíčko.“

„U nás to probíhá tak, že my se vzbudíme, oblečeme se do vánočního oblečení, poklidíme si, postavíme stromeček a na něho dáme ozdoby, hvězdu, potom se večer jdeme najíst a máme bramborový salát s řízkem, polévku s kuličkami a potom jdeme rozbalit dárky.“

„Rozkrajujeme jablíčko a stromeček stavíme ještě před Vánocemi. Na večeři jíme kapra a nějaké kyselé zelí.“

„Rozkrajujeme každoročně jablíčko, jíme večeři, máme vždycky kapra a pouštíme lodičky ve vaně.“

„Rozkrajujeme jablíčko, s tátou děláme řízky, vždycky máme bramborovou kaši a řízek, ale táta s mámou mají místo bramborové kaše bramborový salát.“

„Pouštíme lodičky, pak ještě zapalujeme takovou bombičku, která hoří a hrozně to smrdí, a všichni se sejdem na vánoční večeři.“

„Zdobíme stromeček dva dny před Vánoci, pouštíme lodičky, ale až na silvestra, a jíme lososa.“

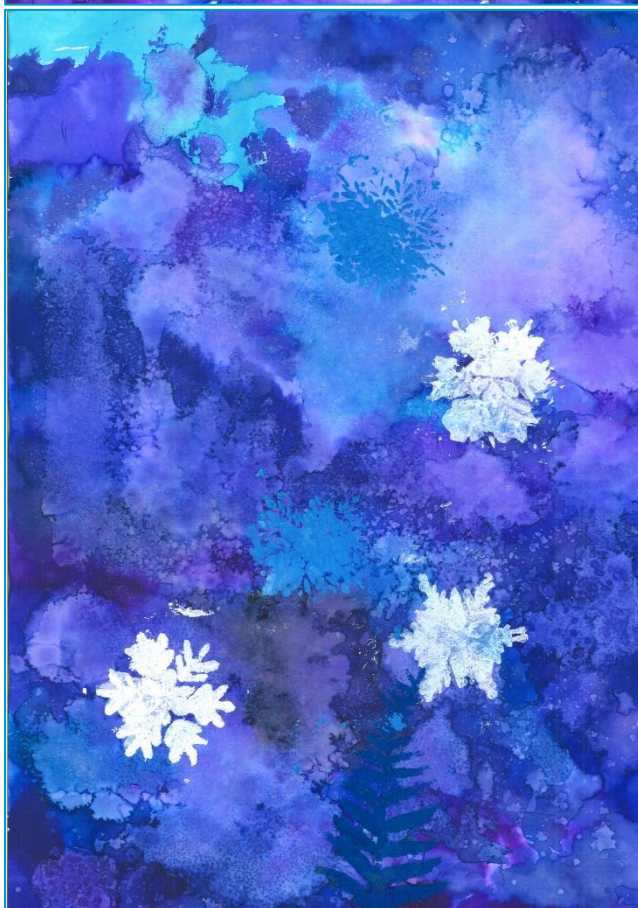
„U nás to probíhá tak, že se večer navečeříme, jdeme k bráchovi do pokoje a tam počkáme až zazvoní Ježíšek, pak si jdeme rozbalovat dárky a u toho si pouštíme nějaké písničky.“

„Na Štědrý den jdeme vždycky na procházku, odpoledne, nejčastěji do zoo, potom si pouštíme koledy a pouštíme lodičky. A na večeři máme rybu.“

„Lijeme olovo, děláme kapra, rozbalujeme dárky, zapalujeme svíčky.“

„Rozkrajujeme ty jablka, lijeme olovo a pouštíme lodičky.“

„Na Vánoce se díváme na pohádky, jíme u toho cukroví, zapálíme si večer prskavky a rozbalujeme dárky. Na večeři jíme kapra.“

Zimní obrázky vytvořili žáci 3. A:

Rebecca Lamperti, Václav Russnák, Nela Ševčíková, Martina Kollárová, Mikuláš Fikes, Oliver Vavřík

Jaký je tvůj oblíbený vánoční film nebo pohádka?

„Sám doma, je to o tom, že rodina jede na výlet, ale rodiče zapomenou Kevina doma a odjedou na tu dovolenou. A Kevin se potká se zloději a oni ho pak budou nahánět a sledovat.“

„Sám doma.“

„Grinch.“

„Grinch.“

„Grinch.“

„Tři oříšky pro Popelku.“

„Grinch, ale ten hraný.“

„Já nevím, jak se jmenuje, ale byli tam takový dvě děti, sestra a bratr a ve dvojce měli hledat nějaký vánoční poklad.“

„Vánoční kronika.“

„Mám, z Marvelu, strážci galaxie, vánoční.“

„Sám doma 2.“

„Grinch.“

„Grinch, hraný.“

Jaký dárek ti udělal největší radost?

„Určitě kolo.“

„Asi bomby do vany.“

„Hoverboard.“

„Takový králíček, kterému když dáš mrkev, tak udělá takové zvuky, on má i mláďátka.“

„Štěňátko, které mám u babičky.“

„Asi plyšák, který se umí hýbat.“

„Takový pytlík, ve kterém jsou pokémonové kartičky a hra.“

„Taška gymnastiky.“

„Asi hrnčířský kruh.“

„Magnetické kostičky.“

„Knížky: Rebelka, Moje tajná tajemství, Moje trapné dvojče, Moje trhlá rodina a Moje šáhlý bábinke.“

„Fit náramek, já teďka vlastně sportuju, takže mi to ukáže, kolik jsem udělala kroků atd...“

„Nový mobil.“

„Nový mobil.“

Viděl/a jsi nějakou novou pohádku? Jak se ti líbila?

„Jo, viděla, byla o strašidelném domě, o strašidelném zámku, a tam byli lidi, kteří se šli podívat na ten strašidelný zámek a nejvíc vtipné bylo, že tam řekli, nebojte se, na konci se budete bát.“

„Ano, Záhada strašidelného zámku.“

Díky za vaše odpovědi a přejeme vám všechno nejlepší do nového roku!

Zima – ve 2. A učení je prima

Začne Advent,
přijdou andělé a Mikuláš,
ve škole samý čert,
kam se podíváš.
Písničkou zachraň svoji duši,
jinak skončíš v jejich pytlí.

Že je lepší živý kamarád,
nenechat se mobilem ovládat,
jak být s mobilem v pohodě,
dověděli jsme se na besedě.

Vezmem nůžky, barvy, štětec,
z každého je hned umělec.

Dáme se do díla,
nástěnka se zdařila.

Už jsou tady Vánoce,
besídky a cukroví.

Co je v dárku,
kdo to ví?
Počkej, až ho rozbálím.

Po vánočním hodování,
vydáme se se třemi králi
na daleké putování.
Cestou vyzpěvujeme,
šťěstí, zdraví, vinšujeme.

Rozsvěcování vánočního stromku u radnice

Kateřina Rossi, foto Yvona Vráblíková

Adventní čas je obdobím klidu, radosti a společných setkání. I na naší škole si každoročně připomínáme blížící se Vánoce tradiční akcí – rozsvěcováním vánočního stromku u bohunické radnice. Tato událost přináší sváteční atmosféru a spojuje žáky i učitele v jednom krásném okamžiku.

V adventním období se v naší městské části Bohunice uskutečnila tradiční a velmi oblíbená akce – rozsvěcování vánočního stromku. Tato událost nám každoročně připomíná, že se blíží nejkrásnější svátky v roce. Před školou se postupně scházeli žáci, učitelé i další zaměstnanci školy, a poté se přesunuli k radnici, aby si tento výjimečný okamžik společně užili.

Program byl zahájen krátkým úvodním slovem pana místostarosty, který všem popřál klidný adventní čas, hodně zdraví a pohody. Následovalo vystoupení žáků ze tříd 1. stupně, kteří si připravili pásmo vánočních koled a písní. Jejich zpěv navodil příjemnou a klidnou atmosféru a potěšil všechny přítomné.

Hlavním bodem celého programu bylo slavnostní rozsvícení vánočního stromku. V okamžiku, kdy se stromek rozzářil tisíci světýlky, ozval se potlesk a na tvářích všech se objevily úsměvy. Tento kouzelný moment byl pro mnohé tím nejkrásnějším zážitkem celého odpoledne. Vánoční stromek se tak stal symbolem radosti, naděje a vzájemné sounáležitosti.

Po skončení oficiální části měli všichni možnost si ještě chvíli popovídat, zaspívat další koledy nebo si jen vychutnat sváteční atmosféru. Celá akce se velmi vydařila a přispěla k tomu, že jsme se alespoň na chvíli zastavili a uvědomili si kouzlo Vánoc. Za organizaci patří velké poděkování všem učitelům a žákům, kteří se na přípravě podíleli. Už teď se těšíme na další společné setkání v adventním čase.

Návštěva Mikuláše

Vojtěch Hanák, Monika Koudjane a Mikuláš

V pátek 5. 12. 2025 se chodbami naší školy vydala tradiční mikulášská družina – Mikuláš, čerti a andělé. Postupně zavítali do všech tříd, kde je děti už netrpělivě očekávaly. Mikuláš nahlížel do Knihy hříchů, aby zhodnotil chování žáků za uplynulý rok a rozhodl o zasloužené odměně. Čerti si mezitím pohrávali s myšlenkou, že si někoho odvedou do pekla, zatímco andělé rozdávali úsměvy a dobrou náladu. Děti své drobné prohrěšky vyvažovaly básničkami, písničkami či různými úkoly, za což byly nakonec odměněny sladkostmi. Den se vydařil a už teď se těšíme, až nás mikulášská návštěva opět za rok potěší.

A jak to vidí Mikuláš?

5. prosince jsem zažil super den jako Mikuláš. S anděly a čerty jsme šli po celé škole a děti nám zpívaly písničky a říkaly básničky. Některé menší děti se ale čertů trochu lekly a asi dvě se rozplakaly, ale andělé je rychle uklidnili a pak už to bylo v pohodě. Trochu se to zvrtilo, když jednomu čertovi začala pod maskou téct krev z nosu, takže jsme ho na chvíli museli nechat odpočívat a přidal se k nám později. Ale i tak jsme všude stihli dojít a užili si to. Celkově to byl skvělý den, ve kterém bylo plno smíchu a radosti. Doufám, že si ho všichni užili stejně jako já.

Mikuláš Ondřej Rybka, 9. A

Když se škola promění ve vánoční dílničku

Barbora Hradilová, Petra Kunešová

Předvánoční období má u nás ve škole své kouzlo a letos jsme ho opět mohli sdílet i s těmi nejmenšími. Na chvíli se naše škola proměnila v barevnou vánoční dílničku plnou smíchu, nůžek, lepidla a dětské radosti. Společné dopoledne s předškoláky z okolních mateřských škol nás příjemně naladilo na blížící se Vánoce.

Na tvoření k nám zavítaly děti z MŠ Pohádka, MŠ Uzbecká a MŠ Amerlingova. Malí hosté byli neuvěřitelně šikovní a s velkým nadšením se pustili do práce. Za pomoci paní vychovatelek a ochotných pomocníků z osmých ročníků si děti vytvořily papírové zapichovátko ve tvaru andílka. Každý andílek byl originál – stejně jako radost, se kterou si ho děti odnášely.

Když byly nůžky odloženy a lepidlo zaschle, přišel na řadu hudební program. Pro děti z mateřských škol si ho připravili naši žáci, konkrétně třídy 1. A, 1. B, 2. A, 3. A, 3. D a 4. A. Vánoční písničky rozezpívaly celou školu a dodaly setkání tu pravou sváteční atmosféru. Dívky ze 4. A si pro naše vzácné hosty nachystaly nádhernou báseň.

Dvě dopoledne, která u nás trávily děti ze školek, byla velmi příjemná a vše se neslo v přátelském duchu. Děkujeme všem dětem, kolegům i starším žákům za pomoc a chuť být součástí této krásné akce. Právě takové chvíle nám připomínají, že Vánoce nejsou jen o dárcích, ale hlavně o společně strávených chvílích a radosti z maličkostí.

Za vánoční atmosférou do centra Brna

Lenka Mikulášková, Michaela Szotkowská, Dominika Jahodová

V předvánočním čase jsme se s třídami 1. A, 1. B a 1. C vydali do vánočně vyzdobeného centra Brna, kde na nás čekala sváteční atmosféra doprovázená melodiemi vánočních koled a vůni nejrůznějších dobrot. Nejprve jsme se vydali na Moravské náměstí, odkud jsme si prohlédli tradiční ruské kolo, vánoční strom a další atrakce adventních trhů. Procházkou přes náměstí Svobody jsme se přesunuli na Dominikánské náměstí, kde nás zaujal krásný dřevěný betlém a kde jsme si také udělali krátkou pauzu na svačinku.

Na Zelném trhu jsme nasáli pravou vánoční atmosféru. Některé děti si zde koupily drobné dárečky a jiné se zaujetím sledovaly dění kolem sebe a užívaly si všudypřítomnou předvánoční náladu. Zpěv koled, světýlka a vánoční dekorace zanechaly ve všech silný dojem, a to i navzdory mrazivému počasí.

Celou školní akci jsme zakončili návštěvou katedrály sv. Petra a Pavla na Petrově, která byla krásnou tečkou za vydařeným dnem plný zážitků a společně stráveného času.

Čekání na Ježíška ve 2. A

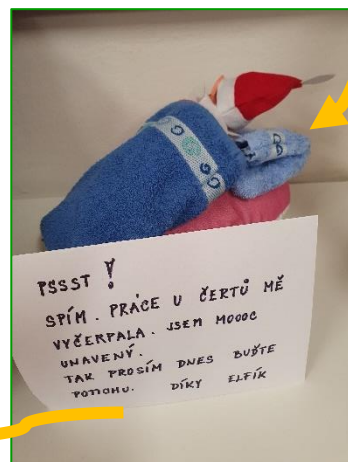
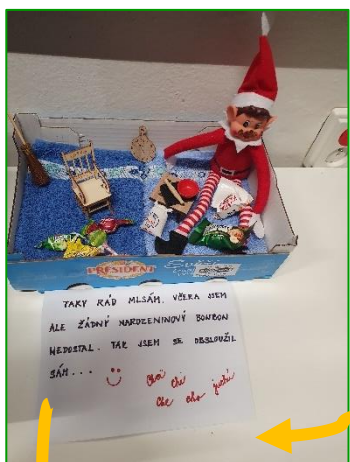
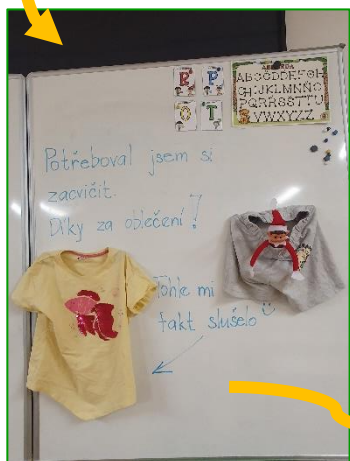
Karla Robková

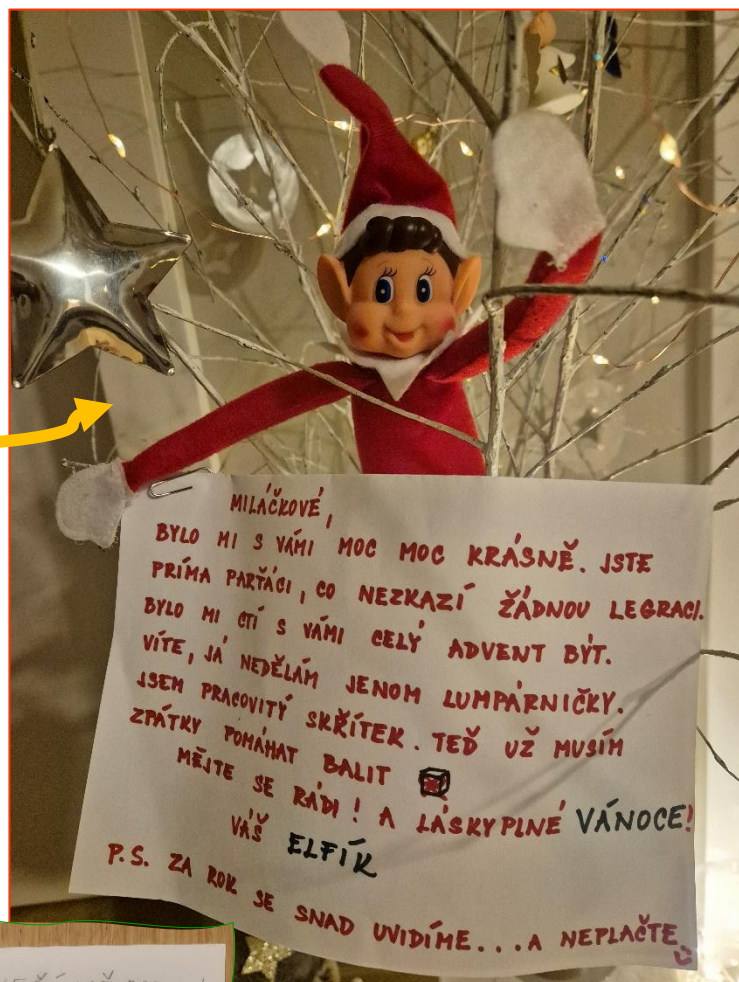
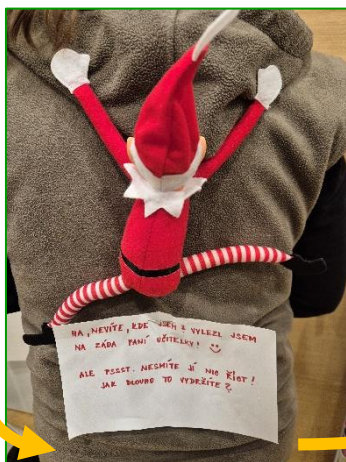

Taky se vám zdá čekání na Ježíška nekonečné? Nám teda jo. Letos bylo ale všechno jinak. Neuvěříte. My si přáli, aby to tak rychle neutíkalo! Proč?

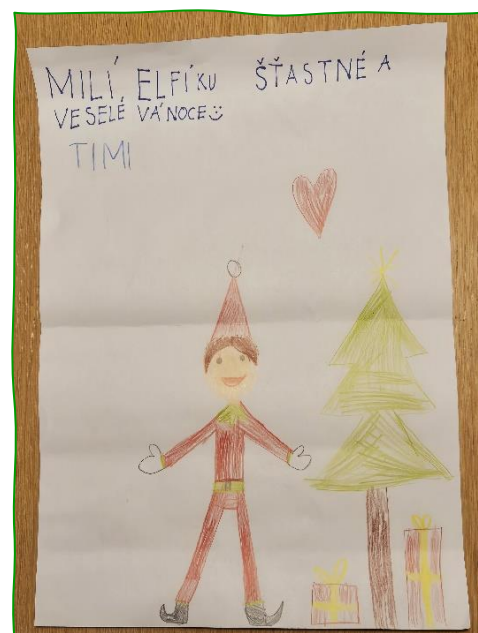
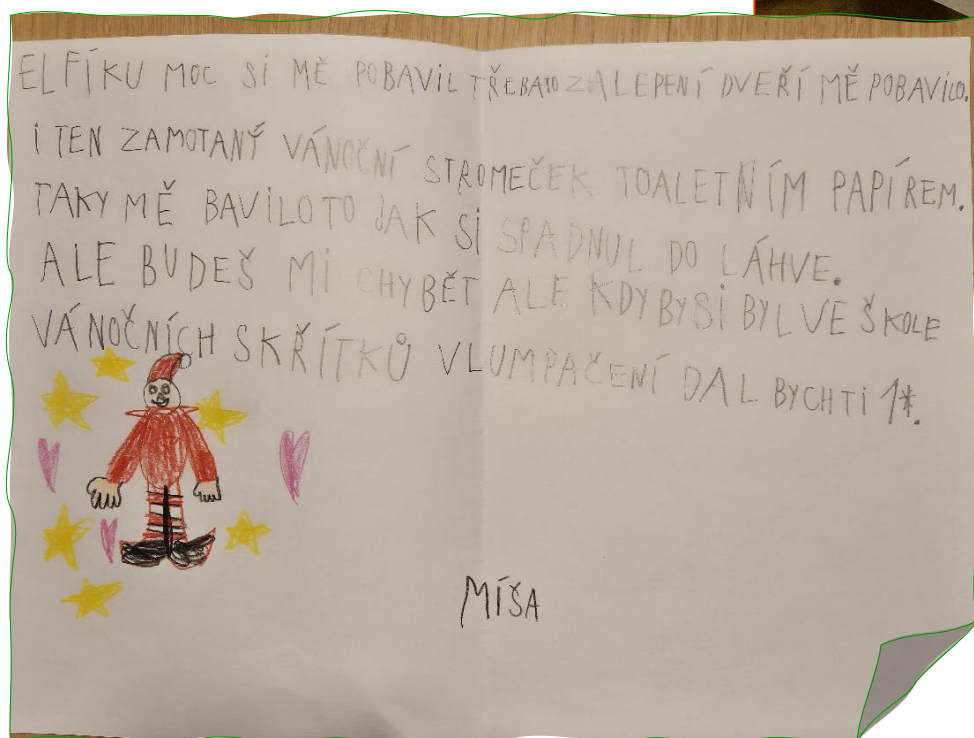
V pondělí 1. prosince se stala zvláštní věc. Ve třídě se objevil vánoční skřítek. Neměl jméno, a tak jsme mu začali říkat Elfík. Přišel, aby s námi prožil kouzelné vánoční období, aby pozoroval, jak spolu ve třídě žijeme, občas nám připravil nějakou lumpárnu nebo vtípek. Každý den měl pro nás úkol. Třeba vyluštit křížovku, rébusy s názvy pohádek, vypátrat, ve kterém domečku bydlí, zjistit, jaké má rád cukroví, zavedl nás k betlému a my počítali nohy lidí a zvířátek – to byla fuška, pomáhali jsme mu stříhat vločky, dali jsme si s ním ranní rozcvičku, naučili se zpívat jeho písničku. Dokonce zná „six seven“ 😊.

Těšili jsme se na každé ráno, až otevřeme třídu. Jaké překvápko nás čeká? Pojďte s námi nahlédnout.

Víte, kdy jsme měli o Elfíka velký strach? Když si ho odnesli čerti. My se tak snažili nezlobit, jen aby se zase vrátil. Dny rychle ubíhaly. Elfík jednoho rána seděl u okna, sledoval oblohu a byl smutný. Prý se bude muset vrátit do vánoční dílny balit dárky. Bylo nám do breku. A opravdu. Za pár dnů se s námi rozloučil. Místo slíček jsme vzali do ruky tužky a pastelky a napsali Elfíkovi dopisy, nakreslili obrázky. Bude nám moc chybět, ale my věříme, že se za rok vrátí. Protože kdo věří, slyší cinkání vánoční rolničky. Každé cinknutí je skřítkovo kýchnutí.

Jak jsme naplnili Krabice od bot

Lenka Vašíčková, foto Monika Kouadjané

Letos jsme se s žáky naší 3. A domluvili, že se o vánoční radost podělíme s dalšími dětmi. Jak jsme to udělali? Zapojili jsme se do celostátní charitativní sbírky **Krabice od bot**, která každoročně přináší vánoční radost dětem ze sociálně slabších rodin. S pomocí svých rodičů a učitelů jsme připravili krásně zabalené dárkové krabice plné překvapení, které udělají radost hned dvěma dětem – jednomu klukovi a jedné dívce v našem věku.

Třetáci pečlivě vybírali nejen hračky, ale také praktické pomůcky, knížky, školní potřeby a drobnosti, které by sami rádi pod stromečkem našli. Děti si samy vymýšlely, co by mohlo ostatním udělat radost. Bylo hezké sledovat, jak ochotně přispívaly a jak se snažily, aby byly krabice co nejhezčí. Každá krabice byla připravena s láskou a s vědomím, že poputuje k dítěti, které by bez této pomoci možná žádný dárek nedostalo.

Neobešli jsme se ani bez pomoci ostatních. Dárky, které jsme vybrali prostřednictvím internetové nabídky, jela zakoupit paní asistentka Kateřina Rossi se svým manželem, panem učitelem Jiřím Rossi. A protože na nás zbylo místo jen ve vzdálených Medláncích, obě krásně zabalené krabice nám na sběrné místo odvezla paní učitelka Anička Dangová.

Organizátoři sbírky doručí naše dva dárky přímo k vybraným rodinám. A my tak můžeme mít radost z toho, že svým dobrým skutkem zpříjemníme někomu Vánoce a připomeneme, že i malé gesto může mít velký význam. Krabice od bot i letos ukázala, že děti a jejich rodiče mají velké srdce a chuť pomáhat. Moc všem děkujeme!

A co na akci říkali žáci 3. A?

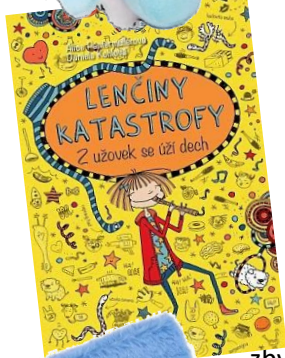
Nejvíc se mi líbilo vybírání dárků, protože ty děčka budou mít radost.

Byla jsem šťastná, protože nám paní asistentka koupila do krabice hračky, které jsme vybrali.

Mně se to líbilo, protože ty hračky byly měkké.

Mně se líbilo, jak jsme se fotili s dárkem, nejhezčí byl Stitch.

Na té akci Krabice od bot se mi líbilo, že z dárků mají radost děti. Já sám doufám, že přispěje více lidí! Protože jsou Vánoce!

Štědrý měsíc nastal

Lenka Vašíčková a 3. A, foto Kateřina Rossi

Adventní věnec se čtyřmi svíčkami, výroba vánočních keramických zvonků, živý stromček, dvě naplněné Krabice od bot. Také zábavný adventní kalendář, v němž nám každý den kolo štěstí vytočilo, kdo si odnese drobný dárek zpřijemňující čekání na Ježíška. A poslední den vánoční besídka s nachystanými vystoupeními našich žáků a na závěr plno dárků... Prosinec utekl velmi rychle a my se už těšíme na další Vánoce v naší milé třídě.

Adventní měsíc ve třídě 5. B

Ivana Čupalová

Předvánoční období je ve škole nádherný a kouzelný čas. Škola je slavnostně vyzdobená, znějí v ní vánoční koledy a písničky, žáci vyrábějí vánoční přáníčka a ve výtvarné výchově vznikají obrázky s vánočními motivy. Myslím si, že právě toto období má ve škole jedinečnou atmosféru, kterou si užívají děti i učitelé.

Ani třída 5. B nezůstala pozadu a na Vánoce se poctivě připravovala. Hned na začátku prosince se žáci zúčastnili vystoupení u rozsvěcování vánočního stromu před radnicí v Bohunicích. V pátek 5. prosince pak školou prošel Mikuláš, anděl a čert, kteří dětem připomněli tradice tohoto dne.

Během adventu jsme také navštívili knihovnu, kde se žáci zapojili do programu „V síti“. Společně jsme se vydali do vánočně vyzdobeného Brna, prohlédli si betlém na Dominikánském náměstí, pořídili společné fotografie a nasáli sváteční atmosféru. Poslední týden před vánočními prázdninami jsme se do centra města ještě jednou vrátili – žáci si nakoupili drobné vánoční dárky a upomínky a nechyběla ani ochutnávka dobrot ze stánků.

Nesmím zapomenout ani na pečení perníčků, které se opravdu vydařilo 😊. Mouka byla sice úplně všude, ale výsledek stál za to. Po celý adventní čas měli žáci navíc možnost řešit šifry – každý den jednu. Nebylo to vůbec jednoduché, ale díky spolupráci ve skupinách se jim postupně podařilo všechny úkoly zvládnout.

Poslední den před prázdninami patřil vánoční besídce. Každý žák měl připravenou malou drobnost pro svého spolužáka, poslouchali jsme vánoční písničky a zazněla i vánoční básnička, kterou nám vymyslela umělá inteligence 😊. Milým překvapením byla také návštěva bývalé paní učitelky, která se přišla na své bývalé žáky podívat.

Myslím si, že adventní období bylo pro žáky 5. B velmi příjemným a krásným měsícem stráveným ve škole. 😊

Exkurze do vánoční Vídně 2025

Irena Stranyánková

Vídeňský kouzelný advent patří mezi největší lákadla předvánoční Vídně již více než dvě desetiletí. Naši žáci chtěli také poznat kouzlo vídeňského adventu a v úterý 10. 12. 2025 se žáci 6.–9. ročníků vydali směrem do Vídně. Naše první zastávka byla u zámku Schönbrunn, kde se konaly vánoční trhy. Naše početná skupina se rozdělila na dvě části, jedna polovina žáků zamířila do muzea císařských kočárů, které se nachází u zámku a druhá polovina zůstala na trzích. Muzeum císařských kočárů nás uchvátilo svojí krásou a velkolepostí. Dozvěděli jsme se, že se jedná se vozový park nejen císařské rodiny, ale i členů rakouského dvora. V muzeu se nachází asi 60 vozů, kočáry Marie Terezie, císaře Františka Josefa nebo Napoleona. Nejvíce se nám líbily kočáry rakouské císařovny Sissi.

Vánoční trhy nás přilákaly vůní čerstvě upečených vanilkových rohlíčků a vánočního punče. Právě tento vánoční trh je proslaven řemeslnými výrobky, ručně vyráběnými vánočními ozdobami a ručně vyráběnými šperky.

Naše další zastávka nás čekala v centru Vídně. Procházeli jsme se u pomníku Marie Terezie, prošli jsme nádvořím Hofburgu a skončili jsme u chrámu Stephansdom. Tady jsme si dali krátkou pauzu na oběd, abychom se posilnili, protože nás čekala návštěva Přírodovědného muzea. Zde pod jednou střechou muzea jsme získali fascinující přehled o dějinách Země od hmyzu přes drahokamy, minerály až po ptakoještěry. Skvostem sbírky v muzeu je 29 500 let stará a pouhých 11 centimetrů vysoká Willendorfská Venuše. Naši žáci se však nejvíce vyřádili v sekci dinosaurů.

Po návštěvě muzea nás čekala poslední zastávka na vánočních trzích u radnice na Radničním náměstí. Nejprve nás ohromil metr vysoký oblouk se svíčkami a poté nás zaslepily stromy v Radničním parku a podél ulice Ringstrasse, které zářily a blikaly slavnostním leskem. Žáci se po rozchodu vrhli na rozmanité a lákavé dobroty a sladkosti. Zmožení a unaveni celodenním zážitkem jsme k večeru s vděčností nasedli do autobusu a těšili se na zpáteční cestu domů.

Předvánoční Vídeň nás okouzila a doufáme, že se opět někdy pokocháme tou nádhernou atmosférou ve městě plném historie.

Vánoční dny plné radosti v 6. C

Laura Stávková

Poslední dva školní dny kalendářního roku 2025 byly pro třídu 6. C ve znamení pohody a vánoční atmosféry.

Ve čtvrtek 18. prosince jsme se s žáky vydali na brněnské vánoční trhy, kde jsme si užili společný čas mimo školní lavice. Děti obdivovaly vánoční výzdobu, stánky i sváteční ruch města. Nechyběla dobrá nálada a příjemné rozhovory. Tento den byl krásným zpestřením závěru školního roku.

V pátek nás čekala čtyřhodinová třídní vánoční besídka. Třída byla slavnostně vyzdobená a dominoval jí krásně osvětlený vánoční stromček. Velkou radost všem udělal i dětmi vlastnoručně vyrobený adventní kalendář a papírový stromček, který výzdobu příjemně doplnil.

Součástí besídky bylo rozdávání dárečků v rámci hry Tajný Santa. Každý žák si předem vylosoval spolužáka, kterému připravil malé překvapení. Dárky potěšily nejen obdarované, ale i samotné dárce.

Společně jsme si s žáky zazpívali vánoční píseň Rolničky, rolničky, která ještě více umocnila sváteční náladu. Čas jsme si také zpříjemnili sledováním dětmi vybraného filmu Sám doma 1. Celá besídka probíhala v přátelské a veselé atmosféře.

Tyto dva dny jsme si společně velmi užili a byly krásnou tečkou za uplynulým rokem.

Vánoční přání 1. A ve spolupráci 9. A Martin Orság a Lenka Mikulášková

Podívejte se na další fotografie, jak se dařila předvánoční spolupráce prvňáčků a jejich velkých pomocníků devťáků.

Vánoční wellbeing v 7. A Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Adventní čas je obdobím pohody, radosti a vzájemné laskavosti. Společně aktivně pečujeme o prostředí kolem sebe tak, aby se každý ve třídě cítil příjemně – žáci, učitelé, v neposlední řadě i paní uklízečka. Podporujeme celoročně přátelské vztahy, dobré podmínky pro vzdělávání, klid a pohodu.

Přejeme všem v novém roce 2026 hlavně hodně zdraví, štěstí, úspěchů a pohodičky!

Prosinec a vánoční čas v 8. A

Jolana Hárková a žáci 8. A

Předvánoční pohodovou atmosféru jsme zahájili 1. prosince v RS Jasenka v Zubří, kde jsme strávili úžasné tři dny na akci Survivor – Tajemství posledního vlka. Tento zážitkový program byl skvělý a přispěl ke zlepšení vztahů ve třídě, posílení spolupráce a vytvoření zážitků, na které budeme rádi vzpomínat.

4. prosince jsme si ve třídě pověsili adventní kalendář a každý den jsme vylosovali jednoho žáka, který si z kalendáře vyloupil malou sladkost.

V pátek 5. prosince chodil školou Mikuláš s anděly a čerty, to jsme si všichni náramně také užili. Někteří ve třídě (i holky) měli pěkně černé tváře. Ale ve třídě jsme zůstali všichni, do pekla si čerti nevzali nikoho.

Ten den jsme si také v hodině výtvarky vyráběli vločky a vánočně zdobili třídu.

8. prosince odpoledne jsme šli společně k Albertu koupit stromeček, na který jsme se všichni složili. Vybrali jsme pěknou jedličku a ve třídě jsme si ji pak velmi hezky ozdobili.

V úterý 9. prosince proběhlo na naší škole již tradiční setkání s předškoláky z bohunických mateřských škol. Někteří děvčata z naší třídy byla dětem pomáhat vyrábět andělíčky, které si pak malé děti odnesly domů.

Také jsme se v tomto předvánočním čase zúčastnili exkurze s názvem DNA Detektivové v Bioskopu na Masarykově univerzitě. Dověděli jsme se, co je to DNA, a v laboratoři jsme si pak zkusili oddělit DNA ze vzorku cibule.

V pátek 12. prosince jsme se vydali již tradičně do Tron Arény na Laser game. Vytvořili jsme si týmy, ve kterých jsme pak proti sobě stříleli laserovými pistolemi ve dvou arénách,

kde bylo plno různých úkrytů a překážek. Byla to skvělá hra a moc jsme si to užili. Po Laser game jsme se ještě vydali do centra města, kde jsme si prohlédli vánoční trhy a vánoční strom na náměstí Svobody.

Dne 17. prosince jsme se zúčastnili školního turnaje v přehazované. I když se nám moc nedařilo, byli jsme rádi, že jsme si mohli zahrát a spolupracovat jako tým.

Následující den jsme se opět trochu vzdělávali, a to v naší třídě na preventivním programu Dole dobrý. Tento program byl pro nás velmi poučný a do života nám hodně dal.

Poslední den školy v roce 2025, tedy 19. prosince, jsme měli vánoční besídku, na kterou jsme se všichni moc těšili. Ve třídě jsme si nejdříve sedli do kruhu a povídali si o tom, co se nám letos povedlo, z čeho máme radost, co se nám splnilo, či nesplnilo, a také o svých přáních na příští rok. Pak už konečně došlo k rozdávání dáreků, na které jsme se těšili asi nejvíce. Všichni dostali dárečky a měli z nich upřímnou radost. Nakonec jsme si popřáli krásné Vánoce a rozešli se domů.

Prosinec byl skvělý měsíc plný zážitků.

Sportujeme

Okresní kolo ve florbalu

Jaromír Krejčí

Florbal představuje dynamickou a rychle se rozvíjející hru, která má stále více a více příznivců, takže není divu, že i naše škola se zúčastnila tohoto turnaje. Okresní kolo ve florbalu se konalo 7. 11. 2025 v hale na Tatranu v Bohunicích. Ve skupině jsme se postupně utkali se třemi protivníky.

ZŠ Pavlovskou i ZŠ 28. října jsme pohodovým tempem porazili značným rozdílem a čekal nás souboj o postup proti gymnáziu tř. Kpt. Jaroše, kdy nám díky vysokému skóre z předchozích zápasů stačila i remíza. Tu jsme drželi až do poslední sekundy, kdy nám soupeř bohužel vstřelil branku na 1:2 a tím zhatil naše postupové ambice. Tato prohra byla velmi krutá, kluci bojovali a několikrát v obraně neskutečně zachránili naši svatyni od inkasování. Nutno podotknout, že svůj podíl na postupu soupeře má i pan rozhodčí, který svým rozhodováním soupeři nejednou pomohl. Zklamání z posledního zápasu bylo značné, nicméně kluci si zaslouží velkou pochvalu a uznání za předvedené výkony.

Kostru florbalového týmu tvořila zejména 9. A, která dodala podstatnou část hráčů; v brance nás celý turnaj držel vynikající Tomáš Juřica, v poli pak nastoupili Jan Pavlata, Filip Tošnar, Tomáš Boreš, Ondřej Matějka, Simon Pančocha, Miroslav Štuk, Lukáš Böhm, Oliver Hanuš, Viktor Pešek. Tým skvěle doplnili Pavel Zvěřina z 8. C a hbitý štírek ze 7. A Oskar Kahle. Tito dva budou do budoucna základním stavebním kamenem týmu pro další turnaje.

Děkujeme všem zúčastněným za předvedenou hru i výkony a budeme se těšit na další florbalové turnaje.

Okresní finále v házené

Jaromír Krejčí

Týden po bojích ve florbalu nás čekalo okresní finále v házené, opět v hale na Tatranech v Bohunicích. V hodině TV jsme nacvičovali strategii a různé útočné varianty. Vzhledem k nižšímu počtu týmů jsme byli naložováni do skupiny o třech účastnících a jen vítěz postupoval dále. Hned první zápas proti ZŠ Hroznová nám otevřel oči, když jejich jediný zdatný házenkář v podstatě ovládl celý zápas; než jsme do samotného zápasu naskočili, už jsme prohrávali 1:4 a těžko jsme už mohli zápas otočit. Konečné skóre 2:6 hovořilo ve prospěch soupeře. Hned poté jsme nastoupili ke druhému zápasu ve skupině proti ZŠ Čejkovická a ten byl diametrálně odlišný. Od začátku jsme drželi otěže pevně v rukou a zejména díky brankám Boreše a Matějky jsme soupeře přejeli největším rozdílem v celém turnaji 11:3. Soupeř neměl nárok. Poté nám nezbylo nic než doufat, že výsledek posledního zápasu ve skupině nám bude příznivý a postoupíme na skóre. Chvilku to tak i vypadalo, ale nakonec to nedopadlo.

Kluci zaslouží velkou pochvalu, někteří z týmu byli na takovéto akci poprvé a sbírali cenné zkušenosti. Oporami týmu byli opět žáci 9. A; Tomáš Boreš, Ondřej Matějka, v brance zkušený Jan Pavlata, dále v poli Filip Tošnar, Miroslav Štuk, Simon Pančocha, Oliver Hanuš, doplnění o zdatné házenkáře Tomáše Vráblíka z 8. B, Antonína Fojtíka a Jakuba Dufka, oba ze 7. B.

Díky skvělému skóre ze druhého zápasu jsme celkově skončili na 4. místě a brali jsme bramborovou medaili. Klukům patří velký dík za předvedené výkony a příkladnou reprezentaci naší školy.

Předvánoční plavecké závody Josef Horký

V úterý 9. 12. 2025 se konaly Předvánoční plavecké závody brněnských základních škol na 25 m bazénu za Lužánkami. Zúčastnilo se ho celkem 150 plavců. Z toho bylo našich 12 žáků ze ZŠ Arménská, kteří si velmi dobře vedli v konkurenci 12 základních škol.

V kategorii 1. a 2. tříd získal největší úspěch Jáchym Sýkora za 1 zlatou a 1 stříbrnou medaili. A ve štafetě společně s Markem Hessem, Kristýnkou Durnovou a Eliškou Kubkovou vyhráli v napínavém závodě i štafetu.

V kategorii 3. a 4. tříd se nejlépe umístil Jonáš Kimlička na krásném 6. místě.

V nejstarší kategorii 5. tříd se nejlépe umístila Markétka Chmelařová na výborném 4. místě, kdy jí medaile unikla jen o vlásek. Stále na krásném 5. místě skončila Sabina Smělíková a na 7. místě Matyáš Ludka, což v konkurenci některých závodních plavců je velmi dobrý výsledek.

Gratulujeme všem k výborným výkonům a za vynikající reprezentaci ZŠ Arménská.

Zimní mistrovství ČR žactva

Josef Horký

O víkendu 13.–14.12. 2025 se konalo Zimní mistrovství ČR žactva. Ročník 2011 závodil v Mladé Boleslavi, ročník 2012 ve Znojmě a ročník 2013 v Chomutově.

Mistrovství se zúčastnilo celkem 600 nejlepších plavců z celé ČR. Z toho bylo 13 plavců ZŠ Arménská a zároveň členů plaveckého oddílu Komety Brno. Ti vybojovali v konkurenci nejlepších českých žákovských závodníků celkem 17 individuálních medailí. Vše korunovali ziskem 11 medailí ze štafet, z čehož bylo 9 zlatých cenných kovů.

Nejúspěšnější z našich plavců byl Jakub Pešl a Sára Zatloukalová se 4 zlatými a Albert Hynek se 3 zlatými medailemi. Vanessa Venhudová, Antonie Šťastná a Jan Kos přispěli k vynikajícímu výkonu našeho družstva, každý po jedné bronzové medaili.

Gratulujeme všem k výborným výkonům a za vynikající reprezentaci ZŠ Arménská a Komety.

Vánoční turnaj pro 2. stupeň

Alexandra Koupilová

Období Vánoc je na naší škole velmi oblíbené. S dětmi se zpívají vánoční koledy, zdobí se třídy, probíhají výlety a také třídní besídky. Ani letos jsme si tento čas nenechali ujít bez sportovní aktivity. Vyučující tělesné výchovy pro žáky druhého stupně uspořádali Vánoční turnaj ve vybíjené a přehazované.

Vybíjená byla určena pro žáky 6. a 7. ročníků. Každá třída sestavila svůj tým, který se snažil podat co nejlepší výkon. Šesté ročníky se utkaly mezi sebou a za povzbuzování spolužáků i žáků z vyšších ročníků se do hry zapojily s velkým nadšením. Ani sedmáci se nenechali zahanbit. Viděli jsme opravdu skvělé výkony, i když místy pro některé hráče i trochu bolestivé.

Mezi třídami šestého ročníku se na prvním místě umístila třída 6. A, druhé místo obsadila 6. B a třetí místo patřilo třídě 6. C. Turnaj sedmých tříd vyhrála 7. B, na druhém místě skončila 7. C a třetí místo získala 7. A.

Turnaj v přehazované byl určen pro žáky 8. a 9. tříd. Družstva byla složena z osmi členů, přičemž minimální počet dívek byl tři. Viděli jsme výborné souboje, ve kterých se žáci i žákyně snažili nechybovat a zachytit míč letící přes síť. V rámci osmých tříd si pomyslnou zlatou medaili odnesla třída 8. B, druhé místo obsadila 8. C a pěkné třetí místo patřilo třídě 8. A.

Vrcholem celého turnaje bylo klání tříd devátého ročníku. I deváťáci se zapojili do hry naplno a fanoušci jejich snahu ocenili bouřlivým povzbuzováním a potleskem. První místo letos získala třída 9. A, druhé místo patřilo třídě 9. B a na bronzové příčce se umístila třída 9. C.

Všem žákům děkujeme za skvělý sportovní zážitek, fanouškům za úžasné fandění a v neposlední řadě také kolegům tělocvikářům paní Švajdové a pánům Cenkovi, Rossimu a Krejčímu za spravedlivé rozhodování v duchu fair play.

6. A

7. B

8. B

9. A

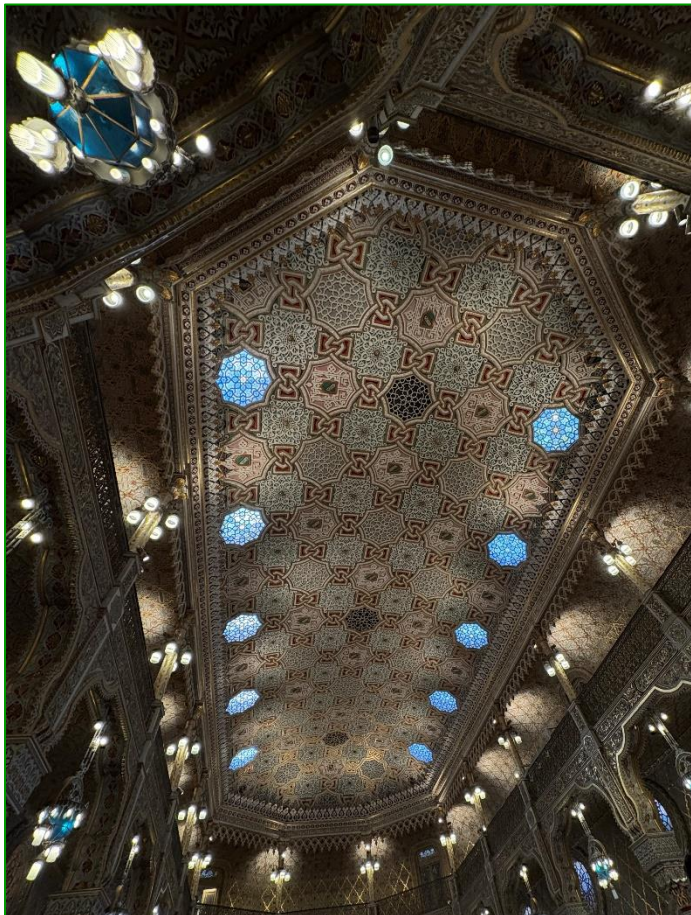
Ohlédnutí za kurzem Erasmust v Portu aneb Týden věnovaný wellbeingu a stress managementu Ha Anh Dangová

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

Palacio da Bolsa

Volné chvíle jsme využily k prozkoumávání Porta, města s charakteristickými kachličkami azulejos, živými uličkami a atmosférou, která sama o sobě vybízí ke zpomalení. Inspirativní prostředí dodalo celému pobytu příjemný rámeček.

Z kurzu jsem si přivezla řadu praktických nápadů, které bych chtěla vyzkoušet nejen sama na sobě, ale hlavně s kolegy a žáky. Věřím, že některé z technik mohou přinést užitečné zpestření a podpořit celkovou pohodu nejen ve školním dni.

Na začátku října jsem měla možnost se vydat do portugalského Porta v rámci projektu Erasmust, kde jsem absolvovala pětidenní kurz zaměřený na stress management. Program nabízel kombinaci jógových cvičení, meditačních technik a různých přístupů k podpoře osobní pohody.

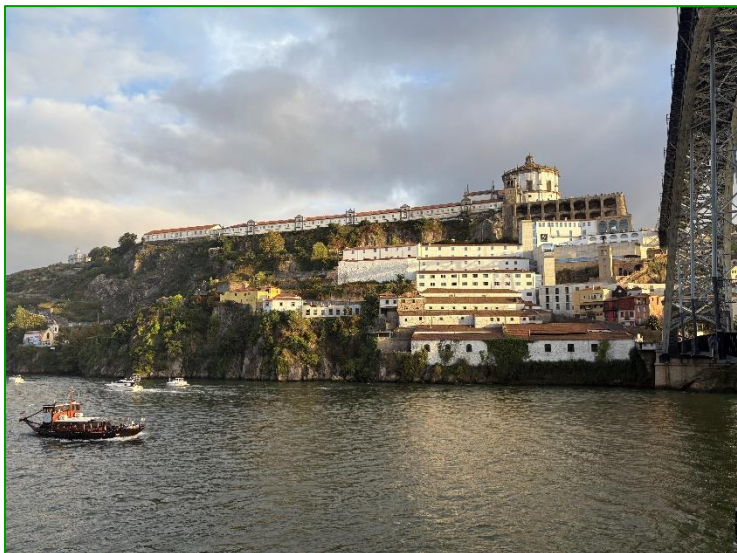
Ve školním prostředí je snadné nechat se pohltit povinnostmi a zapomenout na vlastní pohodu. Přitom právě wellbeing a zvládání stresu jsou tím, co umožňuje učitelům i žákům pracovat, soustředit se a učit se v klidnější atmosféře. Učitel potřebuje rovnováhu, aby mohl vytvářet bezpečné prostředí, a žák potřebuje prostor, kde není pod neustálým tlakem.

Pečování o duševní kondici není doplněk navíc, ale základní předpoklad zdravého a úspěšného života ve škole.

Výuka probíhala v mezinárodní skupině učitelů z různých zemí Evropy, tentokrát jsme ale byli velmi malá skupina – spolu se mnou se kurzu zúčastnily dvě kolegyně ze Slovenska a jedna z Německa.

Na samotném kurzu jsme se seznámily s různými typy dechových technik, jednoduchými jógovými sestavami i relaxačními postupy, které pomáhají zvládat každodenní zátěž. Lektorka Catarina kladla důraz na to, aby si každá z nás našla způsob, který pro nás bude přirozený a snadno použitelný v běžném životě.

Během týdne byl také prostor vyměňovat si zkušenosti, sdílet nápady a mluvit o tom, jak každý vlastní cestou pracuje se stresem. Kurz tak nabídl nejen nové techniky, ale i širší pohled na to, jak si budovat zdravější návyky a celkovou rovnováhu.

Řeka Duoro a klášter

Cvičení jógy

Erasmus+ v Portugalsku: Future Classroom – Apps for Education

Barbora Hradilová

foto Barbora Hradilová, Ha Anh Dangová, Alexandre Torres

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

Na začátku října jsem měla příležitost zúčastnit se studijního pobytu v portugalském městě Porto v rámci programu Erasmus+. Kurz s názvem Future Classroom – Apps for Education byl zaměřený na moderní technologie ve výuce a jejich využití v praxi. V dnešní době, kdy se technologie stávají nedílnou součástí života nás všech, je pro pedagogy nezbytné se vzdělávat a osvojovat si digitální dovednosti, abychom dokázali zaujmout žáky jiným konceptem výuky. Nejen, že to výuku ozvláštňuje, ale je to velký pomocník při tvorbě studijních materiálů pro žáky. Kurz se konal od 5. 10.–10. 10. 2025. Společně se mnou se účastnili kurzu kolegové z Itálie a Slovenska. Celý týden jsme objevovali nové aplikace, digitální nástroje a metody, které dokážou výuku zpřístupnit a přiblížit dětem zábavnou formou.

První den jsme si pouze přiblížili, jaké aplikace jsou nejoblíbenější u uživatelů. Vypíchl jsem **top 10**:

10. NotebookLM
9. WordWall
8. Mentimeter
7. Padlet
6. Canva
5. Forms
4. Kahoot!
3. Moodle
2. GoogleClassroom
1. Microsoft Teams

Od druhého dne začala ta pravá zábava. Náš školitel Alex byl naprosto úžasný. Vše nám ukázal a vysvětlil přesně tak, jak jsme potřebovali. Velmi jsem se bála jazykové bariéry, ale i na tu Alex myslel, snažil se mluvit v jednoduchých větách, aby i méně zdatní angličtináři pochopili, co po nás chce vytvořit. Jako první nám ukázal Padlet – je to aplikace, přes kterou můžeme sdílet naše pokroky s dětmi v družině i mezi rodiči.

Třetí den nám předvedl aplikaci Gamma – ta slouží

k tvorbě prezentací. Tento den jsem objevila i nové možnosti, jak využívat Chat GPT.

Čtvrtý den jsme se učili pracovat s Canvou. Vytváření obrázků, pracovních listů, různých animací nebo i interaktivní práci pro děti. Kolegyně ze Slovenska je učitelka v MŠ, takže pro děti připravila třídění ovoce a zeleniny podle obrázků. Edpuzzle nám pomohlo vytvořit z existujícího videa edukační pomůcku. Přímo do videa se dají vložit úkoly pro děti, které musí splnit. Za pomoci Notebook LM jsme tvořili podcasty.

Poslední pátý den nám Alex ukázal kouzlo Thinglink. V této aplikaci se dá vytvořit celá vyučující hodina s různými aktivitami, přes které se děti musejí proklikat a splnit.

Na závěr kurzu Alex donesl brýle pro virtuální realitu. Byla to moje první zkušenost s těmito brýlemi a velmi se mi to líbilo.

Většinu našich přestávek na občerstvení jsme strávili debatami o fungování školství v našich zemích. Dozvěděla jsem se, jak to chodí v Portugalsku, Itálii a na Slovensku. Podle toho, co jsem slyšela od ostatních účastníků kurzu, musím podotknout, že české školství je na tom dobře, oproti ostatním výše zmíněným krajinám.

Kromě samotného kurzu jsme měli možnost poznat i krásy Porta – úzké uličky, historické budovy, mosty nad řekou Douro i místní kuchyni. Celý pobyt byl pro mě obrovskou inspirací do další práce a potvrzením, že vzdělávání může být moderní, tvořivé a otevřené světu.

Co mi kurz dal:

- nové nápady a digitální nástroje pro práci s dětmi
- inspiraci, jak využít technologie hravou formou
- zkušenosti ze zahraničních škol
- motivaci dál rozvíjet moderní a tvořivou výuku.

Získané dovednosti využiji při tvorbě moderních a interaktivních aktivit pro děti ve školní družině i při sdílení inspirace s kolegy. Ve výuce, jako asistent pedagoga, se mi lépe budou tvořit materiály pro žáky. Výsledky kurzu pomohou škole rozvíjet inovativní přístup k výuce a podporovat digitální vzdělávání v souladu s aktuálními trendy.

Závěrem bych ráda podotkla: kdo stále váhá a rozhoduje se nad účastí na těchto vzdělávacích kurzech – neváhejte ani minutu, je to velmi obohacující a praktické jak do výuky, tak i do běžného života.

 MORAVSKÁ ZEMSKÁ KNIHOVNA
 V rámci projektu

Jižní Morava čte

vyhlašuje
 Moravská zemská knihovna v Brně
 s podporou Jihomoravského kraje

literární a tvůrčí soutěž
 pro děti do 15 let na téma

„Digitální dobrodružství“.

Více informací se dozvíte na
jiznimoravacte.cz
 nebo na Facebooku.

Spolufinancováno Jihomoravským krajem
 jihomoravský kraj

PŘÍRUČKA PUNČOCHA
 ZOO BRNO
 Městská knihovna v Brně
 CREW
 HOST
 RACIO
 ALBU
 VIDAL
 COSMOTION

Jižní Morava čte Lenka Vašíčková

Zima nám tradičně přináší práce našich nejlepších spisovatelů, básníků i výtvarníků z naší každoroční účasti v soutěži JM kraje Jižní Morava čte.

Gratulujeme vítězům a mladým autorům postupujícím z prvních míst do celostátního kola přejeme další úspěchy.

A nezapomínejte: rozvíjejte svůj velký talent a pokračujte v psaní!

Šárka Ondráčková a Marie Styblíková, 2. C

Vítězové obvodního kola:

PRÓZA 1.-5. TŘÍDA:

1. Markéta Chmelařová, 5. A
2. Nicoll Kovářová, 3. A
3. Jakub Pejchal, 3. C

PRÓZA 6.-9. TŘÍDA:

1. Nikol Dokoupilová, 9. B
2. Emma Navrátilová, 9. B
3. Elena Pelechová, 8. B

POEZIE 6.-9. TŘÍDA:

1. Mirka Willmannová, 8. C
2. Barbora Bušarová, 7. B
3. Adéla Vejmelková, 7. C

VÝTVARNÁ KATEGORIE

1. Šárka Ondráčková a Marie Styblíková, 2. C

Ve hře Markéta Chmelařová, 5. A

Byla jednou jedna holka jménem Marnie a ta ráda hrála hry na počítači. Hrála je v každé volné chvíli. Jednou šla spát, a když otevřela oči, byla uvnitř hry. Nevěděla, co má dělat a co se to stalo. Uviděla před sebou pravidla hry. Jejím úkolem je najít a složit 5 diamantů. Tak se dostane zpět do reality. Marnie měla smíšené pocity. Byla nadšená ze hry, ale děsilo ji, že by nevyřešila úkoly a nedostala by se zpět. Tak se pustila do hry. Po chvíli si všimla, že ji něco sleduje. Přidal se k ní pes, který vypadal spíš jako kočka. Měl kočičí ouška a fousky. Připomínal jí mazlíčka dobré kamarádky, tak mu začala říkat Alex. Než se Marnie dostala k prvnímu úkolu, zaslechla šustění v keři a Alex se tam rozběhl. Marnie volala „Alexi, Alexi“, ale pejsek nepřiběhl. Objevila se před ní tabulka s pokyny. *Vyřeš tři úkoly a mazlíček se ti vrátí.* První úkol byl takový, že měla vyšplhat na vysokou věž a vzít diamant. Věž byla z desek a krabic. Když byla v půlce věže, jedna z krabic se posunula a Marnie padala. Naštěstí se zachytila za jednu z desek. „To bylo o fous,“ pomyslela si a začala lézt dál. Bylo to těžké, ale chtěla zachránit mazlíčka. Žlutý diamant zářil na dálku a táhl ji nahoru. Byla u poslední krabice, zavřela oči a natáhla ruku k diamantu. Když se ho dotkla, věž zmizela. Pomalu otevřela oči a viděla, že je zpátky na zemi a v ruce jí září diamant. První úkol byl splněn. Kámen uložila do brašny a pokračovala dál. „Jaký bude asi další úkol?“ pomyslela si. Objevily se před ní dveře. Na nich visela cedulka s informací. *Vstoupíš do dveří a bude tě honit velká kočka. Ty se před ní musíš schovávat a hledat dveře, které tě pustí k diamantu.* „To by mohlo být lehké“, pomyslela si Marnie a vzala za kliku. Objevila se velká místnost, která vypadala jako bludiště. Odpočítával se čas jako na startu. Když byla nula, vyrazila. Ve stejnou chvíli vyběhla i kočka, kterou Marnie zatím neviděla. Běžela jako o závod a najednou v boční uličce zahlédla kočičí ocas. Rychle to přehodnotila a začala se vracet zpět, aby se s kočkou nesetkala. Ta si toho zatím nevšimla. Marnie zahlédla dveře a běžela k nim. Kočka vyskočila jejím směrem a Marnie se lekla. Stály proti sobě a jako by se zastavil čas. Marnie přemýšlela, jak by na kočku vyžrála. „Je přece rychlejší než já a nedokážu to.“ Potom ji napadlo, že je to přece jen kočka a že si kočky rády hrají. Ve vlasech měla mašli, kterou si rozvázala a hodila ji za sebe. „Na, čiči.“ Kočka se vrhla po mašli a Marnie měla ke dveřím cestu volnou. Na nic nečekala a rychle otevřela dveře. Za nimi viděla diamant. Otočila hlavu ke kočce, ale ta si hrála s mašlí. Diamant fialové barvy byl její. Přidala ho do brašny. Pomalu se začínalo stmívat a tak si řekla, že se na třetí úkol raději vyspí. Zdálo se jí o Alexovi, že jsou spolu ve skutečném životě, hrají si spolu a chodí na procházky. Ráno, když se Marnie vzbudila, chtěla zase Alexe vidět a to ji hnalo za dalším úkolem. Přišla ke dveřím číslo 3 a na ceduli byl nápis. *Za dveřmi budou tři stěny a na nich budou viset předměty. Vyřeš hádanky a danou věc pověs na stojan.* „Hádanky mám ráda“, řekla si a šla dál. U první stěny stálo: „*Může být zelené, žluté či červené, v pohádkách bývá otrávené, ve skutečnosti však sladké je.*“ Marnie vzala jablko a položila na stojan. První zeď zmizela a objevila se další. „*Má to zlatou barvu a zuby, které nekoušou.*“ Vzala hřeben, pověsila ho na stojan a dostala se dál. „*Ze spánku tě vytrhne, ale není to kohout, má zvonění, ale není to zvon.*“ Marnie vybrala budík a diamant oranžové barvy byl její. Měla radost, ale hlavně ji zajímalo, kde je Alex. Ten byl volný a běžel za ní. „Alexi“, vykřikla Marnie a vesele se přivítali. Vrátili se do domku, kde Marnie přenocovala. Psíka prohlédla, jestli je v pořádku a ukázala mu diamanty. Psík vesele zaštěkal. Je čas jít pro další. Čtvrté dveře už čekaly. Stálo na nich. „*Úkolem je získat klíč. Nebude to snadné, ale pomocník ti pomůže.*“ Klíč byl na konci obrovské opičí dráhy. Nejdřív byl šplh po laně. Ten Marnie zvládla. Po lávce přeběhla mezi stromy. „*Raději se nebudu dívat dolů*“, pomyslela si. Zhoupla se na laně a byla u dlouhého tunelu, kam se ale nemohla protáhnout. Byl moc úzký. Pro Alexe to byla hračka. Proběhl tunelem a na jeho konci byly tři krabice. V jedné z nich se ukrýval klíč. Měli na to jen jeden pokus. Alex každou krabici očichal a jedna se mu nezdála. U levé začal štěkat. Marnie si nebyla jistá, ale dala na Alexe a opatrně strčila do krabice ruku. V ruce ji něco zastudilo a s úlevou vytáhla klíč. „Ještě že tě mám, Alexi,“ řekla Marnie. „Já bych šáhla po té prostřední.“ Klíčem odemkla truhlu a rozzářil se diamant modré barvy. Opičí dráha zmizela a už zbýval jen poslední úkol. Marnie se těšila, že už jen jeden úkol a bude zpátky doma. Zároveň jí bylo líto, že už bude jen chvíli s Alexem a budou se muset rozloučit. Posledním úkolem bylo velké puzzle, které museli poskládat. Dali se do toho. Když vložili poslední díl, vše do sebe zapadlo a objevil se nápis. „*Diamant bude odměnou za odpověď na tuto otázku. Je to tvoje, ale tvoji kamarádi to používají víc než ty. Co je to?*“ Marnie vůbec nevěděla, co by to mohlo být. Vzpomínala na své kamarády, jak na ni vždy volali a v tom jí to došlo. „Jméno, je to jméno,“ vykřikla. Poslední úkol byl splněn. Diamant zelené barvy ležel před nimi. Když ho Marnie zvedla, všechny diamanty poskládala k sobě a rozzářila se cedule s nápisem. *Misi jsi splnila. Máš na výběr, zda si vybereš diamanty, nebo něco cennějšího.* Marnie přemýšlela. Zadívala se na Alexe a měla jasno. Naposledy šla do svého domku ve hře, únavou usnula a když se probudila, byla ve svém skutečném domě. Myslela si, že vše co zažila byl jeden velký sen. Slyšela mámu jak volá její jméno a říká něco o psovi. Marnie běžela a volala „Alexi, jsi to ty?“ a pustila pejska dovnitř. Ten jí skočil do náruče. Máma nechápala, co se děje. Marnie jen řekla: „To je můj kamarád Alex,“ a byla šťastná.

Počítače versus lidé: Digitální dobrodružství

Nicoll Kovářová, 3. A

Žila jsem v krásném městě. Takové malé město, ale jednou se objevil jeden robot a všem lidem ve městě řekl: Pojdte za mnou, ukážu vám nové město.

Jenže to byla noční můra. Všechno bylo digitální. Roboti se snažili všechny lidi uvěznit. Jen já jsem dokázala utéct. Alespoň si to myslím. Musela jsem přeplavat jedno divné moře. Bylo jen z jedniček a nul. Klesla jsem dolů, ale když jsem otevřela oči, objevila jsem se na ostrově vedle jiných lidí. Jmenovali se Didi, Inka, Marťa a Ela. Byli vážně super. Spolu jsme si dohromady začali říkat úžasná pětka. Řekla jsem všem členům úžasně pětky, že na naše město zaútočili roboti a oni mi řekli, že jsou také z tohoto města.

Jednou jsme šli do středu ostrova a tam byli zvířecí roboti, Ale nééé, křičela Marťa. Zaútočili na nás a my jí odpovídáme: To nejsou zlí roboti, jsou to hodná počítačová zvířata. Spřátelili jsem se s nimi. Zeptala jsem se: Pomůžete nám bojovat proti zlým robotům? Zvířecí roboti odpověděli: Ano, ale jen pokud nám dáte palačinky! Dobrá, ale pomůžete nám? Počítačová zvířata odpověděla: Ano, ano, ano prosím. Tak jsme jim dali palačinky. Tak pojdte!

Didi mne zastavila a řekla: Ale co loď? Inka říká: Tu si přece vyrobíme. No jasně, na to potřebujeme dřevo a dva klacíky. Máme? Ano, všechno máme. A co jídlo? Ano, máme. Dobrá, jdeme stavět. Tak už to máme, tak jedeme!

Tak jsme pluli po jedničko-nulovém moři a narazili jsme na jiný ostrov. Tam jsme potkali další lidi. Jmenovali se Kira a Stázka a přidali se k nám do skupinky. Tak jsme se přejmenovali na úžasnou sedmičku.

Za chvíli jsme byli v našem městě. Ze všech lidí v našem městě udělali roboty. Museli jsme se schovat. Teď je ten pravý čas, řekla Didi. Usmála jsem se na ni. Inka se chovala, jako by věděla, na co pořád myslím. Kira zase jako kdyby viděla ducha. Stázka jako kdyby musela pořád mluvit. Ela zase jako kdyby neměla přestat pořád myslet na to, že budeme superhrdinové, a Marťa jako kdyby nemohla pořád přestat mluvit s digitální kočkou. Tak jak to vidím, tak jsme se měli jmenovat místo úžasně sedmičky úžasná nemehla.

Řekla jsem to Ince a ona mi na to řekla: Teď není čas na název, ale na boj na život a na smrt! Hmm, takže roboti versus lidé. Tak jsme šli do středu města a začali jsme křičet: Hloupí roboti, hloupí roboti, nenenene. Hloupí roboti, nééé! Všichni roboti se objevili kolem nás. Kira cítila strach. Byla jsem ráda, že jsem našla tak hodné lidi. Klidně bych se obětovala, ale jen pro ně, nikdo není jako oni. Někdy jsou legrační. Z Marti, Kiry a Stázky se stali roboti. Co budeme dělat? řekla Ela. Inka odpovídá: Nevěřím tomu, že to řeknu, ale vzdáme to. Ne nevzdáme to, potom co jsme začali to chceš vzdát? Našli jsme lidi, kteří mně mají rádi a na rozdíl od ostatních lidí jste to vy, kdo mě mají rádi. Najednou se z Ely stal robot, ale já jsem popadla Didi a Inku za ruku a najednou jsme se ocitli ve vzduchu.

Inka Didi a já jsme společně ze vzduchu porazili roboty a osvobodili jsme všechny lidi. Ale něco bylo divné.

Moře je stále jedničko-nulové.

Jak je to možné ?

O 99 nocí

Jakub Pejchal, 3. C

Byl jsem doma a máma řekla běž spát, tak jsem šel spát. Spal jsem čtyři hodiny a probudím se na lavičce u ohně v herním světě. Strašně jsem se lekl.

Byl jsem u ohně a koukal na mě z dálky jelen s červenými parohy. Potom jsem byl vzrušený. Druhou noc jsem o tom přemýšlel. Byla mi velká zima. Zapálil jsem si oheň. Naštěstí tam byl uhlík. Potom jsem šel do lesa nakácet dříví, protože jsem neměl nic do ohně. Začalo mi kručet v bříšku, tak jsem si chytil králíka a upekl jsem si ho v ohni.

Bylo to moc dobré. Uběhl den a pak jsem šel nakácet dříví. Nakácel jsem šest stromů a půlku jsem dal na stůl. Pak jsem šel s kamarádem Benem pro hřebíky.

Našli jsme 57 hřebíků.

Pak byl den třetí. Šli jsme zachránit dítě Dino Kida. A otevřeli jsme si tam truhlu. Šli jsme ho dát k ohni. Našli jsme tři stejky a tři makrely.

Čtěl jsem si ochočit vlka. Ale byl jeden háček. Neměl jsem flétnu.

Musel jsem najít klece, kde byli vlci. A šel jsem kousek a vidím to místo. Vzali jsme si tu flétnu a šel jsem si ochočit vlka. Pojmenoval jsem ho Otík.

Čtvrtý den jsem zase šel otevírat truhly. A tak jsem šel a vidím vlka, který se po mně rozběhl. Můj vlk na něho šel. To byl boj. Potom jsem šel natěžit dřevo, protože mi docházel oheň.

Hra života

Nikol Dokoupilová, 9. B

V neděli večer, když venku panovalo sychravé počasí, jsem se rozhodla vyzkoušet svou novou hru. Usedla jsem za stůl a zapnula počítač. Očekávala jsem jen další hodiny strávené před obrazovkou, ale zároveň jsem byla napjatá, co mi nová hra přinese. Po krátké chvíli se na obrazovce objevilo úvodní menu, zvolila jsem si svět a obtížnost hry, jdu do všeho po hlavě, a proto jsem navolila tu nejtěžší. Ocitla jsem se v prostředí, kde sluneční paprsky prosvítaly hustým lesem, který mi šustil do uší. Tráva se leskla jako drahokamy. Po zemi se plazily pestrobarevné květiny, jejichž vůně mi proplouvala nosem. Potoky s křišťálově čistou vodou tekly mezi skalami, na kterých se pásly úchvatní jednorožci. Dohled byl až na vzdálené vrcholky hor, které byly obklopené mraky. Stála jsem na trávě a nohy jsem měla bosé, to mi umožňovalo ji cítit. Tyto vjemy mi začaly být pozoruhodné, až doslova nereálné, přece jsem ve hře, ne?

Dostala jsem žízeň, tak jsem se rozhodla, že si zajdu pro skleničku vody. Chtěla jsem hru pozastavit, ale něco mi v tom bránilo. Možnost pozastavení hry bylo v tuto chvíli fyzicky nemožné. Měla jsem pocit, jako by mě hra vtáhla a nechtěla pustit ven. Můj počítač se stal jakýmsi portálem do herního světa. Nevěděla jsem co dělat, protože pocit žízně mě už trápil. Sedla jsem si na kámen a obdivovala jsem alespoň krásu přírody, ve které jsem se právě nacházela. Zahleděla jsem se, ale v ten moment mě chytla osoba za rameno. Vykřikla jsem a odskočila půl metru a začala utíkat. Postava se teleportovala přede mě a já vyjekla ještě víc. Uklidnila jsem se a jediné, co ze mě vylezlo, byla věta "neznáš nějaké místo, s pitnou vodou?" Osoba se na mě podívala s tím, jestli to myslím vážně a poté se hlasitě zasmála, já se zasmála taky, ale falešným smíchem. Byl to muž s černými vlasy a zelenýma očima. Oblečený v černém zbrojním postroji s černým pláštěm. Měl boty skoro jako kozačky, ale bez podpatku. Podíval se na mě a řekl, ať ho raději oslovuji Kaelen. Pak nastalo ticho. Couvla jsem o kousek dozadu a upravila si vlasy. Přikročil ke mně a chytl mě za ruku. Chytl ji pevně. Řekl, proč sem vůbec lezu, když ani nevím, jak si obstarat základní potřeby. Mlčela jsem. Zeptal se ještě jednou, ale se zvýšeným hlasem a dodal, co jsem vůbec zač. Opět jsem mlčela. Za tu ruku mě začal odvádět. Odešli jsme z pohodlného trávníku na povrch s ostrým kamením. Pronesla jsem, že narozdíl od něho já boty momentálně nemám a bolí mě šlapky. Opět se zasmál tím svým smíchem a řekl, že to jeho problém není. Zastavila jsem se, pustil mou ruku a já založila ruce na prsou. Podívala jsem se do jeho očí a zeptala se, je-li nějaká šance dostat se ven z tohoto světa. Kaelen zvedl obočí: „Tebe to tu nebaví?“ Ruce jsem sepjala za záda, aby mě nemohl znova chytout. „To ne, uchvátilo mě to tu, ale pokud v nejbližší době nepřijmu nějaké tekutiny, tak je asi po mně.“ Z ničeho nic začalo pršet. Sundal si svůj plášť a dal ho kolem mě. Kaelen se na mě podíval s výrazem, který v sobě skrýval záhadnost. „Myslíš, že to je tak jednoduché?“ zeptal se, zatímco kapky deště dopadaly na jeho vlasy. „Tento svět má své vlastní zákony. Když si tě jednou vybere, těžko se mu uniká.“ Pokusila jsem se vypadat sebevědomě, i když mi v krku sucho páliло jako oheň. „Ale já chci jen vodu. Nic víc.“ „Možná, že právě to, co potřebuješ, je víc, než si myslíš.“ Jeho tvář vypadala vážně. „Pojď se mnou a uvidíš,“ odvětil Kaelen. Jeho hlas měl najednou jakýsi hypnotický nádech. Tak jsem se rozhodla ho uposlechnout a začala jsem ho následovat.

Už jsme šli poměrně dlouhou dobu. Kaelen šel sebejistě pořád vpřed, občas se ohlédl, aby se ujistil, jestli ho následuji. Pak se mi najednou zamotala hlava a upadla jsem do bezvědomí. Od té doby si nic nepamatuji. Probudila jsem se v posteli s dekou ze zvířecího kožichu. Rozhlédla jsem se kolem sebe, pokoj vypadal lhostejně a královsky. Po boku postele byl stolek s džbánem vody a sklenicí, neváhala jsem a ihned jsem se napila. Najednou jsem slyšela zaklepání na dveře. Nestihla jsem odpovědět a dveře se otevřely, stál tam Kaelen. „Dobré ráno,“ řekl s úsměvem. „Jak se cítíš?“ „Cítím se dobře, děkuji,“ odpověděla jsem. „Kde to jsem?“ Kaelen se usmál. „Jsi u mě v pokoji. Potřebovala jsi odpočinek.“ „Pojď dolů a seznámím tě s ostatními.“ Sešli jsme po zakulacených schodech dolů, kde snídala kupa podobných lidí, jako byl on. „Náš svět je rozdělen na sekty. Naše sekta se zabývá spíše obranou, ale je divné, že si hra zvolila zrovna tebe, však ty bys nezabila ani mouchu.“ Přikývla jsem. Do toho někdo vykřikl: „Ahoj, Kaele!“, „Koho jsi nám to přinesl, však ta dívka by se nepostavila ani psovi, navíc je to jenom kost a kůže.“ Všichni okolo se začali smát, což mě znejistilo. Začala jsem se cítit v ohrožení a popošla jsem za Kaela. „Daxi, to snad nemyslíš vážně, ta holka se sem ani nechtěla dostat. Pochybuji, že by si nastavila nejtěžší obtížnost hry.“ Pousmála jsem se. Dax to viděl a podotkl: „Kae, koukni na ni, ona se směje.“ Koukl na mě a řekl: „To jsi neudělala, že ne.“ Dala jsem ruce nad hlavu, protože na mě neznámý člověk mířil pistolí. „Ne, Galene, dneska ne,“ řekl Kaelen. „Ano, dala jsem si nejtěžší obtížnost a co mě teď čeká?“ „Boj o život,“ vykřikl Dax. „Musíš do dnešní půlnoci ulovit červeného tygra,“ dodala neznámá osoba. „Pokud se ti to nepodaří, hra tě automaticky odstraní jak z tohoto světa, tak i z toho reálného,“ dodal Galen. Podívala jsem se na Kaelena. „No na mě se nedívej, můžeš si za to sama.“ Neznámá osoba mi podala jídlo na cestu a řekla, že není čas ztrácet čas. „Když tuto zkoušku zvládneš, můžeš si vybrat, zdali tady zůstaneš, nebo se vrátíš do své reality. My jsme si vybrali tu první možnost. A teď se na nás podívej, jsme parta lidí, kteří se mají rádi, pomáhají si a každý den prožíváme jinak, protože tady si můžeš žít, jak ty chceš,“ podotkl Dax.

Když jsem odcházela, Kaelen mě opět stiskl ruku a tiše mi slíbil, že až se dostanu do potíží, bude tam pro mě. Do ruky mi podal šavli a řekl, že je čas jít. Dveře se za mnou zabouchly. Svačinu jsem odhodila, ať mě netíží a nedělá problémy. Stejně ráno nesnídám. Věděla jsem, že si musím zapamatovat cestu, takže jsem se rozhodla jít rovně. Po nějaké době jsem zahlédla les, ale nebyl to normální les, byla to džungle. Po cestě jsem měla čas na rozmyšlenou svého plánu a upřímně jsem se nemohla dočkat jeho uskutečnění. Vešla jsem dovnitř a najednou se moje nálada úplně změnila, vypustila jsem totiž to, že můžu umřít i tím, že mě napadne jiné zvíře. Využila jsem prostředí, vylezla jsem na strom. Zvládla jsem to bez problému, protože jako malá jsem často šplhala po stromech. Uvelebila jsem se na větvi, tak abych se vyhnula pádu a vyčkávala na svou kořist. Cítila jsem se jak hladový gepard, který čeká na svou gazelu. Byla jsem ve výšce takových dvou metrů. Na přilákání své oběti jsem si nařízla kůži, aby mou krev savec ucítil. Tohle rozhodnutí pro mě bylo riskantní. Rozhodla jsem se pro něj až na místě, protože kdybych nad tímto uvažovala při cestě, tak se tak moc netěším. Čas plynul a mně krev už pomalu zasychala. Usoudila jsem, že se musím říznout víc, chytla jsem se větve a řízla jsem se, teď už dostatečně. Krev kapala dolů a byla to otázka chvilky, kdy pode mnou projde šelma. Zavíraly se mi oči bolestí, ale najednou jsem uslyšela praskání větví, ale tentokrát ne ze stromu. Tygr pode mnou opravdu byl, popadla jsem kudlu a pustila se do útoku. Otočila ji hlavicí dolů, na větvi jsem teď seděla jako na židli. Rozevřela jsem nohy, abych na ně při seskoku dopadla. Na tygra jsem dopadla jako na koně a našťěstí se mi kudla podařila zapíchnout. Jenže tohle nestačilo, tygr se začal mrskat a já z něho spadla. Začal na mě útočit a s mými dvěma ranami jsem byla oslabená už hodně. Instinktivně jsem se snažila postavit a bojovat, ale bolest mi to ne-dovolila. Cítila jsem jeho horký dech na krku a ostré zuby, které se mě chystaly zakousnout. Zhluboka jsem se nadechla a jednou z posledních sil jsem se připravila na zoufalý úder do očí. Do toho jsem ho kopala nohama do břicha a snažila jsem se udeřit nějaký důležitý orgán. Povedlo se a na chvíli ho to omráčilo. V tuhle chvíli jsem už byla bez síly a schoulila jsem se ke stromu. Zanedlouho se začal hýbat, ale já jsem si toho nevšimla. Viděla, jak se rozebíhá směrem ke mně, nestihla jsem nijak zareagovat a tygr na mě skočil, drápy se zařízl do mého těla a já už jenom křičela bolestí. Z poslední síly jsem se ho snažila nějak omráčit, ale jeho vůle těla proti tomu mému byla nepřemožitelná. Každou chvíli jsem čekala, že tohle je můj konec. Tygr se mě chystal zakousnout, ale pak najednou povolil, tak že mě zalehl a já jsem si konečně mohla oddechnout. Zavřely se mi oči a jenom jsem ležela. Cítila jsem, že se tlak na mém těle odlehčil a už vůbec nepůsobil. Oči jsem lehce pootvírala a viděla jsem stín Kaelena. Cítila jsem i jeho vůni, takže jsem si byla jistá, že to byl on. Ještě jsem byla při vědomí, ale věděla jsem, že za nedlouho nebudu. Snažil se na mě mluvit. Vzal mě do náruče a řekl, že všechno bude dobré, jen musím vydržet a bojovat. Od té chvíle si nepamatuji nic.

Další den ráno jsem se probudila na ošetřovně. Viděla jsem, jak Kaelan sedí na židli vedle mé postele a kouká se na mě. Chytne mi ruku a povídá mi: „Ani nevíš, jaký jsem měl strach z toho, že se už neprobudíš, jsi statečná a jsem na tebe pyšný.“ „Ani nevíš, jak moc ráda bych tě objala, ale mé tělo je v takových bolestech, že bych to nedokázala,“ odpověděla jsem. Pousmál se a řekl: „Neboj se, co nejdříve ti budou přiděleny léky na bolest, které ti rány zahojí.“ Podívala jsem se mu do očí a snažila jsem se taky pousmát. „Po tom, co ti budou aplikovány léky, je na tobě se rozhodnout, zda-li tady zůstaneš, nebo se vrátíš domů. Já teď odejdu, nechám tě si odpočinout a večer budeme mít zasedání v našem paláci, kde už to znáš.“ Odeleportnul se pryč a mě přepadl smutek, jestli se mám vrátit, a nebo zůstat.

Prášky mi zabraly a já jsem byla bez ran, i bez modřin, které jsem měla od pevných stisků Kaelena. Došla jsem ke dveřím a zaklepala jsem. Kaelen mi otevřel a řekl, ať se posadím. „Bylo to pro mě hodně těžké rozhodnutí, tenhle svět je pro mě něco úžasného, ale musíte pochopit, že úplně hezké vzpomínky nemám, necítím se tady v bezpečí a nechci opouštět svou rodinu. Moc se vám omlouvám, ráda jsem vás poznala a třeba se někdy zase uvidíme.“ Všichni jenom mlčeli. „Tak tohle se tu ještě nikdy nestalo,“ řekl Dax. „Nějaká holka by se k nám hodila, nemáme tu ani jednu,“ doplnila neznámá osoba. Stoupla jsem si a byla jsem nachystaná hru opustit. Poprosila jsem Kaelena, aby mě šel doprovodit. Otevřel mi dveře a oba jsme odešli. Zeptala jsem se ho, jestli je nějaká možnost, aby on šel se mnou. Řekl, že není. Nadechla jsem se a obejmula ho. Jakmile naše objetí skončilo, utřel mi slzy, řekl mi, že na mě bude dohlížet, ať už jsem kdekoli. Zhluboka jsem se nadechla, a než jsem stačila vydechnout, hra mě hodila na úvodního menu. S vykulenýma očima jsem hleděla do monitoru, podívala jsem se na svoje ruce a běžela za mamkou. „Mami, musím ti něco říct...“

O Závisláčkovi

Emma Navrátilová, 9. B

Za sedmero sítěmi a desatero servery, se nachází království Neodpočinku. Tahle země nese dlouhou tradici vítězů v hraní videoher. Vládou jí moudří král s královnou, kteří jsou ovšem celé dny vyčerpáni. Od rozbřesku do soumraku totiž tvrdě pokořují nové levely na žebřících ve Mezi královských soubojích. Jsou to už po několik let držitelé tzv. Konzole vítězů, kterou každý rok vyhraje nejlepší tým v království Neodpočinku. Obyčejný člověk zde ale může celý život jen snít, že by se jednou dotkl Konzole vítězů. Na ni totiž každý den poctivě trénuje princ Závisláček.

Závisláček ale nikdy nechtěl být v týmu. Rád říká: „Já nepotřebuji nikoho pomoc, sám přeci dost trénuji!“ A opravdu trénuje. Pravidelně ještě s rozespálými očima a kartáčkem v puse, prochází šatnu a vybírá denní sadu her.

„ÁÁÁÁÁ!“ slyší jednoho dne rána obyvatelé Neodpočinku. Jejich uši zvoní. „Proč se ten krám nenačítá?“ vyžaduje se odpovědi stále v pyžamu Závisláček od komorníka Fridricha. „Zdá se, Vaše Výsosti,“ Fridrich polkne strachem, „že v zemi spadla wifi síť.“ Závisláček rudne. „Jak je tohle toto možné? A jak je možné, že ji ještě zatím nikdo nenahodil zpět, Fridrichu?“ Komorník s pokorou skloní hlavu, jak malé dítě po odmítnutí rodičů. Závisláček snad poprvé za život vyskakuje z pohovky a vybíhá z pokoje.

„PRÁSK.“ Otevře dveře do trůnní místnosti dokořán Závisláček. Šašek sedí u ležící královny, které tiká oko a ovívá ji. Králi klouže koruna po zpocených vlasech a klepe s nohou. „Synu, tohle není přetížená síť,“ král vzhledne s rudými očima, „tohle je útok, válka. Musíme se bránit. Musíme do úkrytu. Těžké časy přicházejí – šetři daty, ti povídám!“ Závisláček protočí oči nad neužitností svých rodičů. Rozhodne se vzít situaci do vlastních rukou.

V pokoji si sbalí a vyjde ze bran hradu. Jako první věc ho zarazí podivný zápach stromů, kyslíku a života. V odlesku zbroje si povšimne jakési vyrážky červenající se na jeho líčkách. Po strategickém zvážení se rozhodne využít kreditu a zavolat Fridrichovi. „Měl jsi pravdu! Měl jsi jít se mnou! Opravdu je to tady venku toxické...“ Po několika minutové přednášce o prokysličeném organismu se Závisláčkovi uklidní srdce, ale stále bije jaksi lehčeji. Když prochází Závisláček lesem, s větvičkami lámající se pod železem na nohách, tak drží mobil s komorníkem na drátě blíže k tělu než kdy dříve. „Nevěděl jsem, že jsou v mém království i monstra se schopnostmi levitace či zpěvu.“ „To budou sovy, Vaše veličenstvo“ „Samozřejmě. Sovy.“

Najednou jakýsi zvuk se objevuje, že by dětský výskot se rozléhal? „Obávám se, Fridrichu, že ty tvé sovy právě vraždí děti.“ „Cože?... Myslím si, princi, že ztrácíme signál. Vyšplhejte se už k té wifi stanici.“ Závisláček i přes komorníkovo varování pomalu nakračuje k nedaleké mýtině. To, co spatří, mu zcela vypálí hard disk. Opozdlé sluneční paprsky padají na čerstvě posečenou travu. Vůně naštípaného dřeva a čerstvě upečených koláčků vane. Se zmatkem Závisláček přichází k chaloupce páchnoucí po domově. Na zahradě si děti s míčem hrají. „Co vám to ten míč udělal, že ho kopete?“ Děti se hihňají a nejvyšší holčička odpovídá: „Nikdy jsi neslyšel o fotbale, rytíři?“ Závisláček ztichne. O dvě hlavy nižší blondatý chlapec se na sebe culí v Závisláčkově zbroji. „Já chci být v týmu s rytířem!“ Zatáhne Závisláčka za ruku mezi ostatní. „Tohle nejde hrát v jednom?“ zeptá se zmatený princ, když odloží mobil na zem. Holčička zavrtí hlavou a pokračují ve hře. I přes Závisláčkovu absolutní neschopnost ho děti naučí trefit se do míče.

Minuty se natahují a za půl hodiny maminka z pootevřeného okýnka volá: „Honzíku, Aničko, koláč je hotový!“ Hra skončí a Závisláček se rozloučí s dětmi, když uzná, že by asi maminka nechtěla vidět Honzíka a Aničku s chlapcem ve zbroji. Zvedne mobil a pokračuje ve výpravě. „Pro Zlatou konzoli, kde jste byl princi? Začínal jsem zvažovat, zda vás opravdu neunesly sovy...“ Komorník vyklepe z úst. Princ se nemůže vymáchnout, a tak jen začne brblat o tom, jak je les moc čistý a větrný. Za pár minut se dostává na kopec, kde nalezne wifi stanici. Otevře dvířka, aby se podíval na zařízení. Wifi jednoduše potřebuje nový kabel, starý se přehřál. To Závisláčka vyvede z míry. Chvilí na systém civí, snad jestli něco nepřehlédl, ale nic. Pořád je to jen špatný kabel. Dostane ale nápad. Otálí, poté však roztrhá i ostatní kabely a informuje o vážném stavu sítě komorníka. Pomalou chůzí se vrátí zpět domů.

Opravy trvají několik týdnů. V tom čase se Závisláček několikrát nachomýtně zpátky v lese, tentokrát v kalhotách s tričkem a představí se i mamince. Nadále po opravách pokračuje ve zlepšování fotbalových dovedností a teď už ví, že ceny je nejlepší vyhrávat v týmech.

Kolem mě, ale ne já

Elena Pelechová, 8. B

Unavené město se pomalu a tiše probouzelo do chladného zimního rána, pouliční lampy jako by šeptaly své digitální sny do prázdných ulic. To se město Luminor probouzí a mně zvoní budík. Mé teplé postele se ale jen tak nevzdám, říkám si. Když už se dokopu ven z postele, hrábnu po teplých ponožkách, které rychle hodím na své zmrzlé nohy a jdu do koupelny.

Jak tak stojím v koupelně s kartáčkem zaraženým v puse, začíná mi docházet, že se mi tohle ráno nějak nelíbí. Ne, že by nějaké předchozí ráno, kdy musím vstát a jít do školy, bylo lepší, ale prostě jsem cítila v kostech, že dnešek bude něčím jiný.

Po snídani jsem nahodila na záda batoh a rychle letěla na bus, protože mi zase málem ujel před obličejem. Už při příchodu ke škole jsem prostě tušila, že se něco stane. Sedla jsem si do lavice s nachystanou češtinou a čekala, až zazvoní.

Hned jak zazvonilo, dveře se otevřely... a ve dveřích se místo paní učitelky zjevil kovový panák, který nás pozdravil: „Dobré ráno.“ Nevěřila jsem vlastním očím. Než jsem se stihla rozkoukat, ve dveřích stála paní ředitelka, která se nám snažila vysvětlit, že ta plechová kravina má být naše nová učitelka češtiny.

Koukla jsem se na chodbu. Světlo se rozsvítilo, jakmile jsem pomyslela, že je tam tma. Říkala jsem si, že je to jen shoda náhod a nevěnovala jsem tomu pozornost. Snažila jsem se poslouchat, co se nám nová paní učitelka snažila říct. V hlavě mi běhaly otázky, na které jsem odpověď hledala jen těžko.

A pak jsem to uviděla. Nahnula jsem se k oknu a viděla lidi s telefony v ruce. Na jejich displejích jim běhaly odpovědi na otázky z mé hlavy! Najednou mi to došlo, město začíná číst moje myšlenky, anebo já začínám řídit město svojí hlavou, pomyslela jsem si. V tu chvíli se mi stáhl žaludek. Jako by mi někdo viděl přímo do hlavy a jen tak listoval mými myšlenkami.

Rychle jsem zatáhla žaluzie a snažila se tomu utéct, ale bylo mi jasné, že takhle jednoduché to nebude. Celé město dýchalo zároveň se mnou, každý telefon, tablet, lampy prostě všechno digitální. Naše robotická učitelka se na mě podívala a ztichla. Oči jí zablikaly bledě modrou. Jak kdyby něco načítala. Připadala jsem si jako nějaký úkol, který se snaží vyřešit.

„Tvoje aktivita narůstá,“ zašeptala úplně lidským hlasem. Nerozuměla jsem pořádně ani slovu. Srdce mi tlouklo rychleji než vibrující mobil. Mé oči opět směřovaly ke dveřím. Na chodbě se znovu rozsvítilo, ale tentokrát ne, protože bych na to pomyslela. Rozsvítilo se dřív, než jsem na to stihla vůbec pomyslet. Jako kdyby se město snažilo být krok přede mnou.

Najednou se na displeji na chodbě mezi třídami objevila věta, kterou nikdo jiný neviděl, jen já. Věta zněla: NEBOJ SE MĚ. A já jsem si nebyla jistá, jestli je to uklidňující, nebo děsivé.

V tu chvíli mi ale hlavou proběhla úplně jiná myšlenka. Uvědomila jsem si, že digitální svět je vlastně pořád se mnou. Každou hodinu, minutu i sekundu. Bzučí mi v kapse a skoro pořád mi svítí do obličeje. Připomíná se vždycky, když bych chtěla mít chvíli klidu nebo dělat něco jiného. Někdy mám pocit, že mě dokonce zná líp než já sama sebe. Ví, co sleduju, co mě zajímá a co mám ráda. Trávím u něj čím dál tím víc času a já mu to dovoluju. Protože je to snadné a možná i trošku návykové.

Ale postupem času zjišťuji, že mi telefon hodně věcí nenahradí. Například smích s kamarády. Neumí mě obejmout, když to potřebuju, ani sednou vedle mě a povídat si. Digitální svět mě spojuje s lidmi, kteří jsou ode mě daleko, ale zároveň odděluje od lidí vedle mě. Je v pořádku být online, ale taky je v pořádku nebýt a myslet taky na sebe a na svoje zájmy. Nezapomenout na to, kdo jsem bez mobilu. Protože digitální svět je součástí mě – ale ne celé já.

Digitální svět Mirka Willmannová, 8. C

Proč jít do přírody,
když můžu být tam,
kde nikoho nepotkám
anebo celý svět,
který ti změní všechno hned.

Vydat se říší her,
kde není smutek, což není fér,
odpoutat se od reality,
dělat ze sebe celebrity.

Žijící si ve svém ráji,
všichni tě tam znají,
spoustu kamarádů mít
a to nemusíš nikam jít.

Když ti něco uteče,
když ti voda přeteče,
stačí se jen vrátit zpátky
a zkusit nové hrátky.

Odpoutat se od všech strastí,
vyhnout se tak spoustě pastí,
snít si každý den,
ten svůj digi-sen.

Nevadí, že je venku zima,
hlavně když jde elektřina,
klikat myší bez ustání,
tohle lepší je než spaní.

Na co knížku, snad ji číst?
Tak tím si nejsem vůbec jist.
Radši mám svůj monitor,
s ním nemám žádný spor.

Můj digi-svět je nádhera,
i když v něm běhá příšera,
nejhorší jsou doby,
když musím jít do školy.

A pak odpoledne přijde zas,
má digi slast,
tohle je mé dobrodružství,
kdo jej nezná, ať ho zkusí.

Digitální dobrodružství Barbora Bušová, 7. B

V digitálním světě se přede mnou otevře brána,
stačí malý klik a začíná nová strana.
Na monitoru rozzáří se svět jako ze hry,
plný tajemných cest, co vedou do dálky.
Světla kolem blikají jak hvězdy v noci,
příběhy z jedniček a nul kráčí po mé moci.
Úkoly se objevují jako malé hádanky,
ony mě provází dál po své tiché cestě.
Robot na mě mrkne, ať se nebojím jít dál,
a já si připadám jak hrdina, co právě vstal.
Hologramy tančí a ukazují směr,
svým tichým světlem mě vedou zas o krok vpřed.
Stačí trochu odvahy, odvahy a chuť objevovat,
i když se někdy dá snadno ztratit a zas hledat.
Každý nový krok mi dodá další víru
a já se vracím bohatší o odvahu i sílu.

Digitální svět Adéla Vejmělková, 8. C

V digitálním světě letím dál,
tik tok mě vítá jako král,
scroluju feed a slyším hvízd,
další trend je ke mně blíž.

Six seven rytmus hne,
moje dobrá nálada s tím vždy hned zmizne,
algoritmus mě táhne vpřed
na dobrodružný nový svět.

Brain rot memy kolem zní,
občas jsou random jak moje sny,
směju se tomu, jak to žije,
internet furt něco objevuje.

V chatu s kámošema je klid,
i když se internet točí jak vír,
každej kolem rychle pádí,
já to prostě miluju – mě to baví.

Až dobrodružství skončí zas,
vypnu mobil, dám očím čas,
ale svět bitů je tu pořád dál,
prokrastinovat už nechci zas.

DETEKTIV SHERLOCK ARMEXXX

hledá nejlepší článek Armixxu

Detektiv Sherlock Armexxx

Hledáme nejlepší článek – soutěžit mohou žáci, rodinní příslušníci i zaměstnanci školy.
Všechny lístky budou zařazeny do slosování o ceny! Která třída se nejvíc zapojí?

1. Vyber článek, který se ti nejvíc líbí.
2. Vyplněný soutěžní lístek vhod' do schránky Armixxu.

Nejlepší článek:

Označ křížkem: Jsem...

☐

žák

☐

rodinný příslušník – kdo

☐

zaměstnanec

Jméno a příjmení:
(od žáka):

Třída:

Redakční rada Armixxu

Těšíme se

Únor

- Pololetní prázdniny
- VIDA Hejbní kostrou
- Týden pro wellbeing
- Zábavné odpoledne pro budoucí školáčky
- Zápis do 1. tříd
- Jarní prázdniny
- Matematická Pangea
- Masopustní rej v ŠD
- 7. A jede na Survivor
- Plavecké soutěže
- Policie ČR ve škole

Březen

- Robinson Crusoe
- Zpívající hvězdička ŠD
- Předškoláci v lavicích
- Matematický klokan
- Dopravní výchova
- Divadlo Polárka
- Poznejte Ekvádor
- Plavecké soustředění
- Noc s Andersenem

Duben

- Velikonoce v ŠD
- Projektový den: Zvyky a tradice u nás i v Evropě
- Přijímací zkoušky
- Divadlo Bolka Polívky
- Už jezdíme na ozdravné pobyty, školy v přírodě i školní výlety
- Exkurze do Osvětimi
- Den Země
- Dopravní výchova

Uzávěrka příštího čísla:
15. března 2026

armix@zsarmenska.cz